

Sygn. akt XP 292/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 maja 2013 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia Wydział X Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała-Koziół

Protokolant: Aleksandra Paszko

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2013r. we Wrocławiu

połączonych spraw z powództwa:

1. B. M., A. M. (1), A. M. (2), H. M., A. N. (1),
2. J. N., A. N. (2), H. P., W. P.,
3. L. P., K. R., Z. S., A. W.,
4. A. S., J. W., E. W., B. W.,
5. G. Z. i A. Z.

przeciwko Syndykowi masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w G.

o zapłatę wynagrodzenia

I. oddala powództwa;

II. odstępuje od obciążania powodów kosztami procesowymi poniesionymi przez stronę pozwaną;

III. nieuiszczone przez powodów koszty sądowe zalicza na rachunek Skarbu Państwa

UZASADNIENIE

Powodowie B. M., A. M. (1), A. M. (2), H. M., A. N. (1), J. N., A. N. (2), H. P., W. P., L. P., K. R., Z. S., A. S., A. W., J. W., E. W., B. W., G. Z. i A. Z. pozwem wniesionym do Sądu w dniu 15.03.2012 r. (prezentata k.2 Tom I), skierowanym przeciwko stronie pozwanej Syndykowi masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, domagali się zasądzenia od strony pozwanej na rzecz:

1. B. M. kwoty 15.600,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:
 - od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
 - od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.600,00 zł od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

2. A. M. (1) kwoty 14.400,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.400,00 zł .od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

3. A. M. (2) kwoty 15.600,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.600,00 zł .od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.600,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.600,00 zł od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

4. H. M. kwoty 15.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.500,00 zł .od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

5. A. N. (1) kwoty 12.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.000,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.000,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.000,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.000,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.000,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.000,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

6. J. N. kwotę 20.400,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 3.400,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.400,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.400,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.400,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.400,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.400,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

7. A. N. (2) kwoty 15.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

8. H. P. kwoty 14.400,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

9. W. P. kwoty 15.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

10. L. P. kwoty 15.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

11. K. R. kwoty 24.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 4.000,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.000,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.000,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.000,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.000,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.000,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

12. Z. S. kwoty 14.400,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

13. A. S. kwoty 30.000,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

14. A. W. kwoty 15.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

15. J. W. kwoty 14.400,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

16. E. W. kwoty 14.400,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.400,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

17. B. W. kwoty 15.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

18. G. Z. kwoty 15.000,00 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 lutego 2012 r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.500,00 zł. od dnia 10 marca 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

19. A. Z. kwoty 48.545,45 zł. wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi:

- od kwoty 545,45 zł. od dnia 10 września 2011 r. do dnia zapłaty,
- **od kwoty 12.000,00 zł. od dnia 10 października 2011 r. do dnia zapłaty,**
- od kwoty 12.000,00 zł. od dnia 10 listopada 2011 r. do dnia zapłaty,
- **od kwoty 12.000,00 zł. od dnia 10 grudnia 2011 r. do dnia zapłaty,**
- od kwoty 12.000,00 zł. od dnia 10 stycznia 2012 r. do dnia zapłaty,

wraz z kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie wskazali, że byli pracownikami spółki (...), następnie spółki (...) – obecnie w upadłości likwidacyjnej, a następnie spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (...). Spółka (...) prowadziła działalność w oparciu o majątek upadłego na podstawie umowy dzierżawy. Spółka zajmowała się produkcją makaronu i pierogów. Powodowie do 30 sierpnia 2011 r. byli pracownikami (...) Sp. z o.o., tj. do momentu przejścia części zakładu pracy wraz z pracownikami przez pozwanego. Miesięczne wynagrodzenie powodów wynosiło brutto: B. M. – 2.600,00 zł., A. M. (1) – 2.400,00 zł., A. M. (2) – 2.600,00 zł., H. M. – 2.500,00 zł., A. N. (1) – 2.000,00 zł., J. N. – 3.400,00 zł., A. N. (2) – 2.500,00 zł., H. P. – 2.400,00 zł., W. P. – 2.500,00 zł., L. P. – 2.500,00 zł., K. R. – 4.000,00 zł., Z. S. – 2.400,00 zł., A. S. – 5.000,00 zł., A. W. – 2.500,00 zł., J. W. – 2.400,00 zł., E. W. – 2.400,00 zł., B. W. – 2.500,00 zł., G. Z. – 2.500,00 zł., A. Z. – 12.000,00 zł. Powodowie nie otrzymują wynagrodzenia od dnia 31 sierpnia 2011 r. do chwili obecnej.

Syndyk masy upadłości (...) spółki z o.o. w (...) w toku prowadzonego postępowania upadłościowego wykonał szereg czynności, w tym te, które w ocenie powodów przesądziły o przejściu powodów jako pracowników w trybie art. 23¹ k.p. W ocenie powodów kontynuują oni nieprzerwanie ten sam stosunek pracy poczynając od zatrudnienia ich przez spółkę (...), także w odniesieniu do przejścia ze spółki (...) do spółki (...). W okresie istnienia spółki (...) i jej następców prawnych wielokrotnie dochodziło do zmiany podmiotów korzystających z majątku spółki, ostatecznie jednak, wszystkie te podmioty prowadziły swoją działalność w oparciu o ten sam zakład produkcyjny. W ostatnim okresie poprzedzającym przejście pracowników spółki (...) przez pozwanego, spółka ta działała na podstawie umowy dzierżawy majątku spółki (...) w upadłości i zajmowała się produkcją makaronu, pierogów, kaszki i mąki.

Na przełomie lipca i sierpnia 2010 r. w związku z ogłoszeniem upadłości spółki (...) syndyk przejął majątek M. (...). Syndyk potwierdził w protokole z dnia 16 sierpnia 2010 r. sporządzonym przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Śródmieścia R. R., że nie będzie utrudniał działalności spółce (...). Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2011 r. sędzia komisarz wezwał Bank (...) S.A. do przejścia wszystkich przedmiotów zastawów. Wobec nie skorzystania przez Bank z tego uprawnienia, pozwany wezwał spółkę (...) do wydania wszystkich przedmiotów zastawów. Jednak w procesie odbierania zastawów okazało się, że mimo treści wezwania, pozwany faktycznie odebrał jedynie niektóre ruchomości objęte zastawem, tylko te, które spółce służyły do produkcji makaronu i pierogów. I tak w dniu 30 sierpnia 2011 r. nastąpiło przymusowe wprowadzenie pozwanego w posiadanie tych ruchomości. Pozwany odebrał tylko niektóre składniki majątku, a mianowicie te, które służyły do działalności zarobkowej, przynosiły dochody i dawały zatrudnienie powodom i innym pracownikom. Pozostawił natomiast na swoim miejscu wszystkie inne, w tym te służące do produkcji mąki i kaszek. Wprowadzenie pozwanego w posiadanie ruchomości nastąpiło poprzez wymontowanie z maszyn elektronicznych urządzeń sterujących maszynami produkcyjnymi. Same maszyny i wyposażenie hal produkcyjnych pozwany pozostawił na miejscu. Bez zabranych przez pozwanego sterowników kontynuacja produkcji nie była możliwa. Działanie pozwanego było wybiórcze, bowiem Bank nie przejął żadnej z rzeczy objętych zastawem, a pozwany wbrew treści postanowienia sędziego komisarza z dnia 22 lipca 2011 r. przejął jedynie wybrane przez siebie składniki majątku upadłej spółki, blokując prowadzenie działalności przez dzierżawcę. To doprowadziło do upadku spółki (...) i do utraty pracy przez 140 jej pracowników. Zdaniem powodów sprzedaż całego przedsiębiorstwa byłaby znacznie korzystniejsza niż sprzedaż poszczególnych linii produkcyjnych.

Od dnia przejścia linii produkcyjnych przez pozwanego M. (...) nie korzysta z majątku. Pozwany z dniem 30 sierpnia 2011 r. zamknął hale produkcyjne i zabronił powodom wstępu do nich. Pozwany stwierdził to w swoim piśmie z dnia 7 września 2011 r. Zdaniem powodów potwierdza to przejście zakładu pracy i władztwa nad jego zorganizowaną częścią. Spółka (...) w najmniejszym stopniu nie korzysta z ruchomości na terenie Spółki (...) w upadłości i nie sprawuje żadnego „władztwa” nad składnikami majątkowymi. Od dnia przejścia linii produkcyjnych i zablokowania dostępu do hal produkcyjnych zakład we W. nie prowadzi działalności produkcyjnej, ponieważ pozwany pozbawił go takiej możliwości.

Nieprzerwanie powodowie, jak i pozostali pracownicy, składają pozwanemu pisemne oświadczenia o gotowości do wykonywania pracy oraz wzywają do zapłaty wynagrodzenia za pracę.

W ocenie powodów linie produkcyjne wraz z zapleczem tworzą zorganizowaną całość, która wraz z zatrudnionymi pracownikami może zostać wyodrębniona w celu prowadzenia działalności produkcyjnej. Jako taka mieści się w dyspozycji art. 23¹ k.p.

Powodowie podnieśli również, iż działanie pozwanego, który przejął jedynie wybrane ruchomości objęte zastawem zablokował całą dotychczas prowadzoną produkcję, bowiem przez wymontowanie ruchomości, unieruchomiona została cała linia produkcyjna. Tym samym pozwany przypisał sobie prawo do dysponowania całym majątkiem upadłej spółki. Czynność ta w ocenie powodów z uwagi na wybiórcze potraktowanie ruchomości objętych zastawem, nie mieści się w ramach wyznaczonych przez prawo upadłościowe i naprawcze.

Postępowanie pozwanego według powodów było nieprawidłowe, ponieważ naruszyło art. 330 Prawa Upadłościowego i Naprawczego. L. produkcyjne objęte przedmiotem zastawu wchodzi w skład zorganizowanej całości gospodarczej w rozumieniu art. 55¹ k.c. Tymczasem art. 330 Prawa Upadłościowego i Naprawczego stanowi w ust. 1, że gdy przedmiot zastawu rejestrowego jest składnikiem przedsiębiorstwa upadłego i jego sprzedaż wraz z przedsiębiorstwem może być korzystniejsza niż oddzielna sprzedaż przedmiotu zastawu, przepis art. 327 oraz art. 328 nie stosuje się. W opisanym przypadku przedmiot zastawu powinien zostać sprzedany wraz z przedsiębiorstwem, przy czym z ceny uzyskanej tytułem sprzedaży wyodrębnia się wartość rzeczy objętej zastawem i przeznaczają na zaspokojenie zastawnika. Pozwany ignorując treść przepisów art. 330 p.n.u. działał wbrew prawu w interesie jednego wierzyciela, tj. Banku (...) S.A. Co zdaniem powodów oznacza, że pozwany nie wykonał w całości zarządzeń sędziego komisarza, ale zablokował możliwość prowadzenia działalności przez Spółkę (...). Według powodów pozwany w swych działaniach naruszył prawo upadłościowe i naprawcze, doprowadzając tym samym do sytuacji, w której ocena skutków tego działania może zostać przeniesiona także na płaszczyznę prawa pracy. Pozwany wymontowując określone elementy niektórych linii produkcyjnych, pozbawiając Spółkę (...) majątku produkcyjnego i jej 140 pracowników możliwości świadczenia pracy w istocie doprowadził do przejęcia odpowiedzialności za określoną, zorganizowaną część zakładu pracy. W niniejszej sprawie dochodzi do zbiegu dwóch płaszczyzn działania pozwanego, jednej na gruncie prawa upadłościowego, drugiej na płaszczyźnie prawa pracy. Płaszczyzny te mogą przenikać się wzajemnie, ale też – jak w niniejszej sprawie – wykluczyć. Naruszenie przez pozwanego zasad określonych prawem upadłościowym doprowadziło do skutku określonego w art. 23¹ k.p. wraz ze wszystkimi tego konsekwencjami. Pozwany doprowadził do przejęcia władztwa nad zorganizowaną częścią zakładu pracy.

Powodowie wskazali, że o przejściu zakładu pracy na nowego pracodawcę nie decyduje tytuł prawny, ale faktyczne dysponowanie przekazanym majątkiem; przejście zakładu pracy ma miejsce wówczas, gdy do innej osoby przechodzą inne składniki majątkowe, z którymi związane było zatrudnienie pracowników, bez względu na to czy przyjmujący i przejmowany działają zgodnie w celu uzyskania takiego skutku. Jeżeli w wyniku zawarcia umowy dzierżawy nastąpiło przejście zakładu pracy przez dzierżawcę, to rozwiązanie tej umowy prowadzi do ponownego przejścia zakładu pracy przez wydzierżawiającego.

Przejście pracowników na nowego pracodawcę może nastąpić w drodze przejścia całego zakładu pracy lub jego części. Istotą części zakładu pracy jest posiadanie zarówno zorganizowanego zespołu pracowniczego, jak też zespołu środków majątkowych do wykonywania określonej działalności. Część zakładu pracy powinna tworzyć takie organizmy gospodarcze, które mogą samodzielnie funkcjonować. W niniejszej sprawie według powodów wystąpiła sytuacja, w której M. (...), jako dzierżawca majątku produkcyjnego, na skutek działalności pozwanego utracił dzierżawę. Jeżeli w wyniku zawarcia umowy dzierżawy nastąpiło przejście zakładu pracy przez dzierżawcę, to rozwiązanie tej umowy prowadzi do ponownego przejścia zakładu pracy przez wydzierżawiającego. Zaprzestanie prowadzenia działalności gospodarczej może prowadzić do likwidacji zakładu pracy, lecz nie prowadzi do ustania stosunków pracy. Kodeks pracy nie zawiera konstrukcji porzucenia zakładu pracy przez pracodawcę, które miałyby skutkować rozwiązaniem umowy o pracę. Przepis art. 23¹ k.p. nie zawiera określenia pojęcia „przejście”. Należy je zatem rozumieć szeroko, jako

wszelkie czynności i zdarzenia, które powodują przejście na inną osobę zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym w całości lub w części. Zdaniem powodów pozwany objął faktyczne władztwo nad liniami produkcyjnymi i ich zapleczem i z tą chwilą przejął także część zakładu pracy wraz z powodami.

Powodowie wskazali ponadto, że wyrokiem z dnia 23 lutego 2012 r. wydanym przez Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt X P 1034/11. zasądził od pozwanego na rzecz byłych pracowników Spółki z o.o. (...) wynagrodzenia za pracę za dzień 31 sierpnia 2011 r. Sąd ten stanął na stanowisku, że poprzez wskazane wyżej czynności pozwany przejął zorganizowaną część zakładu pracy wraz z pracownikami na zasadzie art. 23¹ k.p.

Strona pozwana Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w M. w odpowiedzi na pozew (k.154) wniosła o oddalenie powództwa w całości, a także o zasądzenie na jej rzecz od powodów kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana zaprzeczyła, aby łączył ją z powodami stosunek pracy, jak również, aby doszło do przejęcia przez pozwaną zorganizowanej części przedsiębiorstwa w trybie art. 23¹ k.p. W dniu 1 czerwca 2010 r. Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w sprawie VI Gup 6/10 wydał postanowienie o ogłoszeniu upadłości spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. W dniu 15 czerwca 2005 roku zawarta została przez upadłego z M. V. (1) umowa dzierżawy, obejmująca składniki majątku upadłego, w tym zarówno nieruchomości, na których posadowione są zakłady produkcyjne stanowiące własność pozwanego we W. i M., jak też szczegółowo wymienione w tej umowie niektóre ruchomości. Jak wynika z kopii dokumentów znajdujących się w posiadaniu strony pozwanej: na podstawie kolejno zawieranych umów cesji praw z powyżej wskazanej umowy (tj. umowy cesji z dnia 07 marca 2007 roku zawartej przez M. V. (1) z (...) Inc. z siedzibą w M., umowy cesji praw zawartej w dniu 29 stycznia 2008 roku zawartej pomiędzy (...) z siedzibą w M. z (...) z siedzibą w N. oraz umowy cesji praw z dnia 30 grudnia 2008 roku zawartej pomiędzy (...) z siedzibą w N. oraz (...) z siedzibą w D.) – dzierżawcą przedmiotowych nieruchomości stała się spółka prawa amerykańskiego (...) z siedzibą w D.. W dniu 31 marca 2010 roku zawarta została umowa poddzierżawy ze spółką pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. i w dniu 01 kwietnia 2010 roku między innymi przedmiotowe nieruchomości zostały wydane, teje spółce. Spółka ta była, jak również nadal pozostaje obecnym pracodawcą powodów.

Na podstawie licznych zawartych przez upadłego w roku 2003 umów zastawu rejestrowego, na większości składników majątkowych upadłego ustanowione zostały zastawy rejestrowe zabezpieczające roszczenia Banku (...) S.A. z siedzibą w W. z tytułów udzielonych kredytów, zapewniające temu bankowi pierwszeństwo zaspokojenia się z tych składników majątkowych przed innymi wierzycielami, w tym również w postępowaniu upadłościowym. Zgodnie z oświadczeniem o warunkowym zrzeczeniu się zabezpieczenia złożonym przez bank w dniu 1 sierpnia 2008 roku, potwierdzonym oświadczeniem z dnia 31 października 2008 roku, ruchomości objęte zastawem rejestrowym numer (...) zostały warunkowo zwolnione od zastawu. Podobnie ruchomości objęte zastawem rejestrowym numer (...) zgodnie z oświadczeniem o warunkowym zrzeczeniu się zabezpieczenia złożonym przez bank w dniu 11 maja 2009 roku, zostały warunkowo zwolnione od zastawu. Następnie wobec faktu uprawomocnienia się postanowienia o ogłoszeniu upadłości przedmiotowe oświadczenia stały się prawnie skuteczne w stosunku do upadłego, powodując wygaśnięcie również tych zastawów rejestrowych.

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2011 roku sędzia komisarz wyznaczył bankowi termin do skorzystania z prawa przejęcia na własność przedmiotów zastawu rejestrowego. Pismem z dnia 28 kwietnia 2011 roku bank oświadczył, iż z prawa tego nie skorzysta. W związku z powyższym po stronie spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M., powstał obowiązek wydania przedmiotów zastawu rejestrowego znajdujących się w jego dyspozycji. W ocenie strony pozwanej nie skorzystanie przez bank z prawa przejęcia na własność przedmiotów zastawu rejestrowego było zgodne z obowiązującymi przepisami.

Następnie sędzia komisarz postanowieniem z dnia 22 lipca 2011 roku nakazał wezwać pozwanemu spółkę pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M., jako osobę trzecią, do wydania przedmiotów zastawu rejestrowego. Wezwana pismem

z dnia 1 sierpnia 2011 roku do dobrowolnego wykonania powyższego spółka pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. nie wydała pozwanemu przedmiotów zastawu.

W ramach uprawnień wierzyciela z umów zastawów rejestrowych, w dniu 30 sierpnia 2011 roku nastąpiło w wyniku prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków przymusowe wprowadzenie pozwanego w posiadanie określonych tym postanowieniem ruchomości, które wykorzystywała dotąd spółka pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M.. Pozwana zaznaczyła, iż pozwany wprowadzony został w posiadanie określone tym postanowieniem ruchomości, tj. niektórych z linii produkcyjnych, nie wszystkich z uwagi na niemożność ich zidentyfikowania, co wynika z treści protokołu z czynności komornika. Natomiast pozwany nie dysponował większością składników majątku, w tym między innymi nieruchomościami, na których posadowione były linie produkcyjne, recepturami, półproduktami, know-how, bazami klientów, kontrahentów, itp. – te bowiem nadal znajdowały się w dyspozycji pracodawcy powodów tj. spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M..

Powyższe w ocenie strony pozwanej powoduje, wbrew twierdzeniom powodów, wprowadzenie tylko i wyłącznie w posiadanie określonych postanowieniem sędziego komisarza przedmiotów zastawu. Wprowadzenie to pozostało bez wpływu na łączący powodów, jako pracowników (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. stosunek pracy, tak w zakresie jego treści, jak i jego stron, albowiem w jakimkolwiek zakresie nie doszło wskutek powyższych czynności do przejęcia przez pozwanego jakichkolwiek pracowników tej spółki w trybie art. 23¹ k.p., nie zostały bowiem spełnione przesłanki, o jakich mowa w tym przepisie, chociażby z uwagi na fakt, że przedmiotem przejęcia były jedynie poszczególne ruchomości nie tworzące gospodarczej całości.

O takim stanowisku strona pozwana poinformowała pracowników spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M., w tym również powodów pismami z dnia 07 września 2001 roku oraz z dnia 12 września 2011 roku oraz z dnia 19 marca 2012 roku stanowiącymi odpowiedź na pisma powodów w zakresie zgłoszenia gotowości do świadczenia pracy oraz wezwania do zapłaty wynagrodzenia kierowane do strony pozwanej. Pozwany wyraził tej treści stanowisko również w piśmie z dnia 03 października 2011 roku skierowanym do Prezesa zarządu tej spółki Pana C. M. oraz do pracowników tej Spółki. Wbrew twierdzeniom powodów, w przedmiotowej sprawie brak jest w ocenie strony pozwanej podstaw do przyjęcia, że kiedykolwiek doszło do przejścia na pozwanego zorganizowanej części lub całości zakładu pracy spółki (...) Sp. z o.o. w trybie przepisu art. 23¹ k.p..

Według strony pozwanej elementem decydującym przy ocenie zaistnienia lub braku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę jest, niezależnie od przejęcia lub nie, określonych składników majątkowych, przede wszystkim przejęcie przez nowy podmiot funkcji poprzednika (jego zadań) oraz tożsamość obu podmiotów.

Bez wątplenia zaś w opinii strony pozwanej nie spełniały powyższych kryteriów, w tym nie pozwalały na prowadzenie jakiegokolwiek działalności gospodarczej i w związku z tym na zatrudnianie pracowników, same objęte przez pozwanego w zarząd w dniu 30 sierpnia 2011 roku (niekompletne) linie produkcyjne – bez nieruchomości, na terenie których linie te były zlokalizowane, które to nieruchomości znajdowały się nadal we władaniu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. – pracodawcy powodów oraz bez składników materialnych, takich jak półprodukty i pozostałe, niezidentyfikowane elementy ruchomości, a także bez kluczowych dla każdego przedsiębiorstwa składników niematerialnych, takich jak know-how, receptury oraz bazy klientów i kontrahentów, które także nie zostały objęte w zarząd przez pozwanego. W wyniku objęcia przez pozwanego części ruchomych składników majątkowych znajdujących się wcześniej we władaniu spółki (...) Sp. z o.o. w dniu 30 sierpnia 2011 roku nie doszło zatem do przejścia na syndyka całości ani części przedsiębiorstwa (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. w trybie art. 23¹ § 1 k.p. W konsekwencji po tej dacie to spółka ta nadal pozostawała pracodawcą powodów. Do przejścia na syndyka całości lub części przedsiębiorstwa spółki (...) Sp. z o.o. w trybie art. 23¹ k.p. nie doszło także później, niezależnie od zakresu objętych ostatecznie w zarząd składników majątku upadłego. Nadal brak było bowiem tożsamości podmiotów oraz przesłanki funkcjonalnej przejścia części lub całości zakładu pracy.

Celem postępowania upadłościowego i likwidacyjnego i rolą syndyka nie jest prowadzenie działalności w oparciu o majątek upadłego, ale odzyskanie i spieniężenie majątku w celu zaspokojenia wierzycieli. Zgodnie z treścią przepisu art. 173 prawa upadłościowego i naprawczego rolą syndyka masy upadłości jest objęcie majątku upadłego, zarządzanie nim, zabezpieczenie przed zniszczeniem i jego likwidacja.

Pozwany nie prowadził i nie zamierza prowadzić, a także nie miał i nie ma wymaganej przepisami art. 206 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 213 ust. 1 prawa upadłościowego i naprawczego zgody sędziego komisarza na prowadzenie takiej działalności w przedmiotowej sprawie. Zgodnie z treścią przepisu art. 312 prawa upadłościowego i naprawczego, w razie ogłoszenia upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego można prowadzić dalej jego przedsiębiorstwo tylko w określonych tym przepisem sytuacjach. Wymóg uzyskania przez syndyka masy upadłości zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej nie został ustanowiony bez przyczyny, stoi to bowiem co do zasady w sprzeczności z celem postępowania którym jest likwidacja masy upadłości. Tym samym działalność ta winna być prowadzona wyjątkowo, w przypadkach, gdy jest to ekonomicznie lub celowościowo uzasadnione, co jednakże w okolicznościach niniejszej sprawy nie zachodzi. Podkreślić jednocześnie należy, że przepis ten stanowi o możliwości prowadzenia przez syndyka przedsiębiorstwa upadłego, nie zaś dowolnego innego podmiotu. W przedmiotowej sprawie podmiotem prowadzącym działalność i przedsiębiorstwo nie był upadły, ale inny podmiot – (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M., do którego działalności syndyk masy upadłości nie nabył w toku postępowania upadłościowego ani egzekucyjnego żadnych uprawnień. Nie można zatem w ocenie strony pozwanej być mowy o przejęciu przez pozwanego jakichkolwiek funkcji spółki (...) Sp. z o.o. i tożsamości obu jednostek.

Twierdzenie zgodne z którym do przejścia zakładu pracy lub jego części może dojść na skutek zajęcia komorniczego dokonywanego w toku toczącego się postępowania upadłościowego w celu likwidacji majątku upadłego, na rzecz syndyka masy upadłości, który nie prowadzi i nie zamierza prowadzić oraz nie ma zezwolenia sędziego komisarza na prowadzenie działalności w oparciu o objęty w zarząd majątek upadłego, jest ponadto rażąco sprzeczne z wykładnią utrwaloną w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Zgodnie z utrwaloną wykładnią art. 5 ust. 1 dyrektywy rady 2001/23/WE, w braku odmiennych postanowień w prawie krajowym, w państwach Członkowskich Unii Europejskiej nie stosuje się przepisów dotyczących przejścia zakładu pracy lub części zakładu pracy na inny podmiot w sytuacji, gdy toczy się postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie, wszczęte w celi likwidacji aktywów, prowadzone pod nadzorem właściwego organu publicznego. Skoro art. 5 dotyczący przedsiębiorstwa prowadzonego przez upadłego, dopuszcza wyłączenie przepisów dotyczących przejścia zakładu pracy wobec nabywcy przedsiębiorstwa upadłego, to tym bardziej brak jest podstaw do przyjęcia, że przejmującym zakład pracy mógłby być syndyk, który w tej sytuacji miałby działać sprzecznie z głównym celem postępowania upadłościowego. Zgodnie z tą wykładnią chronione są nie tylko interesy przejmującego, ale przede wszystkim pracowników, których zatrudnienie w związku z likwidacją ich placówki ustanie, w związku z czym prawa i interesy pracowników powinny zostać zabezpieczone przez ich dotychczasowego pracodawcę.

W stanie faktycznym, z jakim mamy do czynienia, zdaniem strony pozwanej nie doszło do przejęcia przez pozwanego pracowników, zaś pracownicy nadal pozostali pracownikami spółki pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M. Wynika to między innym z faktu, że sama realizacja praw z zastawu rejestrowego poprzez przejęcie rzeczy i praw nim objętych, bez przejęcia funkcji i celu zakładu pracy nie doprowadziła do przejścia zakładu pracy na stronę pozwaną. Skoro strona pozwana nie prowadzi i nie prowadziła działalności gospodarczej, a przejęła składniki majątkowe wyłącznie w celu ich sprzedaży w ramach procedur postępowania upadłościowego, to funkcji tych nie przejęła. W konsekwencji pozostało to bez wpływu na stosunek pracy łączący powodów ze spółką (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M..

Strona pozwana wskazała również, że twierdzenia powodów dotyczące sposobu zbycia składników przedsiębiorstwa, nieprzejęcia przez Bank (...) S.A. z siedzibą w W. żadnej z rzeczy objętych zastawem oraz dotyczące przejęcia przez pozwanego rzekomo jedynie wybranych składników majątku upadłej spółki, przez co doszło do zablokowania prowadzenia działalności gospodarczej przez spółkę pod firmą (...) Sp. z o.o. z siedzibą w M., świadczą o całkowitym niezrozumieniu przez powodów zarówno treści przepisu art. 327 prawa upadłościowego i naprawczego oraz jego funkcji, jak również samego przebiegu postępowania upadłościowego. Natomiast wnioski z tego wywiedzione, a

dotyczące sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego nie jako całości, ale jako poszczególnych jego składników w postaci ruchomości objętych zastawem nie zasługują na uwzględnienie. Kwestia sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego, jako całości, bądź ewentualnie odrębnie przedmiotów zastawu, podobnie jak kwestia prawidłowości poszczególnych czynności podmiotów uprawnionych w ramach postępowania, nie jest przedmiotem niniejszego sporu i jako taka podlega ocenie wyłącznie w postępowaniu upadłościowym i przez sąd upadłościowy.

Jeżeli w umowie o ustanowienie zastawu rejestrowego przewidziano pozaegzekucyjne sposoby zaspokojenia zastawnika, zaś zastawnik nie przejawia inicjatywy w realizacji zastawu przez przejęcie jego przedmiotu na własność albo przez sprzedaż, a przedmiot zastawu nie jest we władaniu syndyka, sędziego komisarza może wyznaczyć zastawnikowi stosowny termin do zaspokojenia się z przedmiotu zastawu, zaś jeżeli zastawnik nie skorzystał z tego prawa w wyznaczonym terminie, osoba, u której znajduje się rzecz obciążona zastawem rejestrowym, obowiązana jest wydać przedmiot zastawu syndykowi. Z. w takiej sytuacji – czego zdają się nie dostrzegać powodowie - nie jest już uprawniony do samodzielnego zaspokojenia się z przedmiotu zastawu i nie ma prawa do przejęcia rzeczy objętych zastawem. W razie bezskutecznego upływu terminu do zaspokojenia się z przedmiotu zastawu rejestrowego osoba, u której znajduje się przedmiot zastawu rejestrowego, obowiązana jest wydać ten przedmiot syndykowi. Jest to obowiązek bezwzględny, którego nie wykonanie zagrożone jest przymusowym wprowadzeniem syndyka w posiadanie przez uprawniony do tego organ. Przy czym decyzja w tym zakresie nie należy do syndyka, ale do sędziego komisarza. Ponadto pozwana wskazała, że nie można w niniejszej sprawie, na obecnym jej etapie, jednoznacznie stwierdzić, czy sprzedaż odrębnie przedmiotów zastawu nie byłaby korzystniejsza od sprzedaży ich w ramach całego przedsiębiorstwa. Powyższe w ocenie strony pozwanej powoduje, że jakiegokolwiek wnioski postawione w tym zakresie przez powodów są całkowicie nieuprawnione.

Pozwana wskazała, że przejęła wszystkie objęte postanowieniem sędziego komisarza ruchomości, które udało się w toku czynności egzekucyjnych zidentyfikować. Wbrew twierdzeniom podnoszonym przez powodów, pozwana w toku wszystkich czynności kierowała się sentencją postanowienia sędziego komisarza z dnia 22 lipca 2010 roku, a nie tym, czy zajmowane przez nią składniki majątkowe związane były z prowadzeniem przez (...) Sp. z o.o. działalności. Zamiarem pozwanej nie było jakiegokolwiek blokowanie działalności przez wskazaną powyżej spółkę, ale realizacja nałożonych na nią obowiązków. (...) Sp. z o.o. decydując się na oparcie swojej działalności na składnikach majątkowych nie stanowiących jej własności, od początku musiała liczyć się z ryzykiem, jakie jest z tym związane i obecnie nie można wymagać, aby konsekwencje z tym związane były ponoszone przez upadłego, a w dalszej kolejności przez wierzycieli, których wierzytelności nie będą mogły zostać na skutek tego zaspokojone.

Po zajęciu wskazanych ruchomości, tj. pod dniem 31 sierpnia 2011 roku działalność prowadzona przez (...) Sp. z o.o. mogła być kontynuowana, choć nie przy wykorzystaniu ruchomości objętych zastawem. Według wiedzy pozwanej również pracownicy, po przejęciu przedmiotów zastawu świadczyli pracę na rzecz (...) Sp. z o.o., nie świadczyli oni zaś nigdy pracy na rzecz pozwanej.

Zdaniem pozwanej poszczególne składniki mienia dotychczasowego pracodawcy staną się częścią zakładu pracy dopiero wówczas, gdy będą tworzyć zespół składników. Musi to być zatem pewna zorganizowana całość, na którą składają się określone elementy materialne i majątkowe, system organizacyjny i struktura zarządzania, które będą dawały możliwość dalszego wykonywania pracy zatrudnionych w niej pracowników. Nadto, częścią zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p. są te składniki majątku pracodawcy, które ze względu na funkcjonalne powiązanie stanowią samoistną całość i które mogą być rzeczowym substratem samodzielnego zakładu pracy (placówką zatrudnienia). W przedmiotowej sprawie, powyższe przesłanki nie zostały spełnione, albowiem, wbrew twierdzeniom powodów, nie mamy tutaj do czynienia ze zorganizowaną funkcjonalnie całością składników, które mogłyby tworzyć pewną samodzielną strukturę pozwalającą na kontynuowanie działalności gospodarczej, a tym samym stanowić miejsce zatrudnienia pracowników. Przejęcie przez syndyka przedmiotów zastawu dotyczyło jedynie ruchomości, do tego jedynie niektórych ruchomości spośród innych wchodzących w skład przedsiębiorstwa, z całkowitym wyłączeniem nieruchomości, co samo w sobie powoduje, że jakakolwiek działalność w oparciu o przedmiotowe nieruchomości z przyczyn obiektywnych nie mogłaby być kontynuowana, nawet wówczas, gdyby pozwana miała

taki zamiar, czemu zaprzecza. Skoro zatem do przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p. nie wystarczy samo przejście majątku (mienia) dotychczasowego pracodawcy, konieczne jest również, aby na bazie przejętego majątku pracownicy przejmowanego zakładu mogli na rzecz nowego pracodawcy świadczyć pracę dotychczasową lub podobnego charakteru, gdyż zakład pracy nie jest tylko zbiorem określonych wartości majątkowych, lecz również zbiorem zadań wykonywanych przy pomocy tego majątku, to tym bardziej o jakimkolwiek przejściu powodów, jako pracowników do pozwanej nie może być mowy. Zgodnie z ugruntowaną obecnie w orzecznictwie krajowym i europejskim wykładnią, elementem decydującym przy ocenie zaistnienia lub braku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę jest, niezależnie od przejścia lub nie, określonych składników majątkowych, przede wszystkim przejścia przez nowy podmiot funkcji poprzednika (jego zadań) oraz tożsamości obu podmiotów.

Z ostrożności procesowej pozwana wskazała, że gdyby nawet teoretycznie przyjąć, iż w przedmiotowej sprawie doszło do przejścia części zakładu pracy (...) Sp. z o.o. we W. na syndyka masy upadłości, zaś powodowi przysługuje prawo do wynagrodzenia za wskazane w pozwie okresy, czemu pozwana zaprzecza, to jednakże podkreślić jednocześnie należy, iż nie przysługuje im ono w wysokości wskazanej w pozwie. Zgodnie bowiem z przepisem art. 80 k.p. wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną, za czas niewykonania pracy zaś jedynie, gdy przepisy prawa tak stanowią. Jak stanowi natomiast przepis art. 81 § 1 zdanie 1 k.p. wynagrodzenie przysługuje pracownikowi pomimo niewykonywania pracy, jeśli był gotów do jej wykonywania, ale doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, jednakże wysokość wynagrodzenia w takiej sytuacji ograniczona jest do 60 % wynagrodzenia. Tym samym w części przekraczającej tę wartość dochodzone w niniejszym postępowaniu roszczenie nie jest powodowi należne. Roszczenie nie jest należne powodowi także z uwagi na przyjętą wykładnię przepisu art. 81 § 1 zdanie 1 k.p. Obejmuje on sytuację pracodawcy, u którego normalnie jest wykonywana praca i u którego istnieje obiektywna możliwość wykonywania takiej pracy – w przeciwnym razie nie można bowiem mówić o wystąpieniu przesłanki jego zastosowania w postaci przeszkody. Przepis ten nie obejmuje zatem sytuacji, jaka zaistniała w przedmiotowej sprawie, tj. sytuacji w której u rzekomego pracodawcy nie było w ogóle obiektywnej możliwości wykonywania pracy, ponieważ nie był on dysponentem przedsiębiorstwa i nie miał prawa do korzystania m.in. z nieruchomości, na których posadowione były linie produkcyjne, z know-how, bazy klientów, receptur, a władał jedynie poszczególnymi składnikami materialnymi, w oparciu o które prowadzenie produkcji nie było możliwe. Jeżeli zatem brak było w ogóle możliwości wykonywania pracy na rzecz syndyka masy upadłości, nie można mówić o zaistnieniu przeszkody. Nie można mówić o zaistnieniu przyczyn dotyczących pracodawcy w sytuacji, gdy nawet przy teoretycznej możliwości prowadzenia produkcji przez pracodawcę nie pozwalają na to przepisy prawa. Takimi przepisami są art. 173, art. 206 ust. 1 pkt 1 w przedmiotowej sprawie nie pozwalały i nie pozwalają syndykowi masy upadłości na podjęcie po dniu 31 sierpnia 2011 roku produkcji w oparciu o objęte w zarząd składniki majątku upadłego.

Pismem procesowym z dnia 3 grudnia 2012 strona pozwana podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniosła o oddalenie powództwa w całości.

W uzupełnieniu dotychczasowego stanowiska strona pozwana wskazała, że podstawowym celem postępowania upadłościowego toczącego się w celu likwidacji majątku dłużnika jest ochrona wierzycieli niewypłacalnego dłużnika przez zapewnienie im zaspokojenia w jak najwyższym stopniu. Celem działań i istotą funkcji pozwanego, jako syndyka masy upadłości nie było i nie jest zatem uruchomienie czy kontynuowanie działalności zakładów w M., czy W.. Wyłącznym celem jego działań było i nadal jest odzyskanie majątku spółki, spieniężenie go, a następnie zaspokojenie wierzycieli. Upadły de facto nie prowadził jakiejkolwiek działalności gospodarczej od 2007 roku, a już od 2005 roku działalność ta była prowadzona z przerwami. Kolejno, w oparciu o składniki majątkowe upadłego prowadzona była działalność przez podmioty trzecie, a zatem nie można tutaj w ogóle mówić o kontynuowaniu przez pozwanego przedsiębiorstwa upadłego, byłoby to kontynuowanie działalności innego podmiotu, a to w postępowaniu upadłościowym należy wykluczyć.

Na poparcie swojego stanowiska strona pozwana wskazała na wypowiedzi Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej. Jak bowiem wprost wynika z ich treści Dyrektywa rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. znajduje zastosowanie w sytuacji, jeżeli spółka w likwidacji dobrowolnej przekazuje całość lub część swojego majątku

innej spółce, od której pracownik przyjmuje następnie polecenia, które, zdaniem spółki w likwidacji, powinny być wykonywane, a tym samym nie dotyczy ona sytuacji niedobrowolnych procedur likwidacyjnych, do jakich niewątpliwie zalicza się postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika.

Dla zaistnienia przejścia zakładu, tak w rozumieniu przedmiotowej dyrektywy, jak i prawa krajowego (art. 23¹ k.p.) jest kontynuowanie lub wznowienie działalności przez przejmującego lub nabywcę. Skoro zatem, co pozwana wielokrotnie podnosiła celem jej działania jest jedynie odzyskanie majątku upadłego, jego spieniężenie, a następnie zaspokojenie z uzyskanych w ten sposób środków wierzycieli, a nadto że nie zamierza on, a przede wszystkim nie ma wymaganego przepisami prawa upadłościowego i naprawczego zezwolenia sędziego-komisarza na prowadzenie, czy kontynuowanie jakiegokolwiek działalności upadłego, w tym w szczególności działalności produkcyjnej, to o jakimkolwiek przejściu pracowników nie może być w niniejszej sprawie mowy.

Pismem z dnia 28 kwietnia 2013 r. powodowie w odpowiedzi na pismo procesowe pozwanej z dnia 3 grudnia 2012 roku oraz z dnia 19 grudnia 2012 roku oświadczyli, że podtrzymują w całości twierdzenia zawarte w pozwie jak również w dotychczasowych pismach procesowych powodów.

Odnosząc się do wniosków dowodowych oraz twierdzeń pozwanej nie kwestionując faktu wykonywania przez niektórych powodów pewnych czynności technicznych powodowie stwierdzili, że wykonywania tych czynności w żadnym wypadku nie zmienia faktu, że wszyscy powodowie byli i są pracownikami pozwanego. Według powodów podkreślenia wymaga fakt, że M. (...) był poddzierżawcą a nie dzierżawcą majątku upadłego. Dzierżawca przejmował w 2007 roku zakłady od spółki (...) z 160 pracownikami, na podstawie art. 23¹ k.p., a nie zakład bez pracowników. Faktem jest, że powodowie pracują dla tego samego przedsiębiorstwa od czasu podpisania umowy dzierżawy i od tego czasu pozostają związani z zakładem pracy. Zmiany umowy o pracę nie mają tutaj żadnego znaczenia.

Powodowie zgodzili się z twierdzeniami strony pozwanej, że treść art. 23¹ k.p. należy interpretować zgodnie z art. 1 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 roku w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejścia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw bądź zakładów. Jednocześnie powodowie wskazali, iż przepisy Kodeksu pracy dotyczące przejścia zakładu pracy przez nowego pracodawcę mają szerszy zakres niż przepisy dyrektywy. Zgodnie z art. 23¹§ 1 k.p. w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy. Co stanowi odmienne niż w dyrektywie uregulowanie. Powodowie wskazali na wykładnię wyżej powołanego przepisu dokonanej przez Sąd Najwyższy, który wyraził pogląd, że o przejściu zakładu pracy na nowego pracodawcę nie decyduje tytuł prawny, ale faktyczne dysponowanie przekazanym majątkiem oraz przejęcie zakładu pracy ma miejsce wówczas, gdy do innej osoby przechodzą składniki majątkowe, z którymi związane było zatrudnienie pracowników, bez względu na to, czy przejmujący i przejmowany działają zgodnie w celu uzyskania takiego skutku.

Zasada wykładni prospółnotowej nie ma charakteru nieograniczonego, a ponadto, prawo unijne zezwala na bardziej korzystne uregulowania statusu prawnego pracowników, niż ma to miejsce w dyrektywie. W myśl art. 8 dyrektywy nie narusza ona prawa Państw Członkowskich do stosowania lub wprowadzenia przepisów ustawowych wykonawczych i administracyjnych, które są korzystniejsze dla pracowników, albo do wspierania lub zezwalania na układy zbiorowe lub układy pomiędzy partnerami społecznymi bardziej korzystne dla pracowników.

Powodowie wskazali na art. 2 ust. 1 pkt. a dyrektywy termin „zbywający” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która w związku z przejęciem w rozumieniu art. 1 ust. 1 przestaje być pracodawcą w odniesieniu do przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu. Zatem za zbywcę w myśl powyższej dyrektywy należy uznać firmę (...) Sp. z o.o. w M., a więc podmiot – pracodawcę w stosunku, do którego w momencie faktycznego przejęcia składników majątku znajdującego się w zakładzie we W. przez stronę pozwaną, tj. 30 sierpnia 2011 r. nie było prowadzone żadne postępowanie likwidacyjne.

Powyższa dyrektywa w żaden sposób nie wyłącza zatem jej zastosowania w przypadku, kiedy w stosunku do przejmującego podmiotu – pracodawcy prowadzone jest postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie,

wszczęte w celu likwidacji aktywów zbywającego i jeżeli znajdzie się pod nadzorem właściwego organu publicznego. Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 pkt b dyrektywy, dla celów tejże dyrektywy termin „przejmujący” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która z powodu przejęcia, w rozumieniu art. 1 ust 1 staje się pracodawcą w odniesieniu do przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu.

Powodowie podnieśli, iż przedsiębiorstwo pozwanej działało w całości w oparciu o poddzierżawione przedsiębiorstwo (...) z o.o. w upadłości likwidacyjnej w M. w rozumieniu art. 55¹ k.c., które z kolei w całości było wydzierżawione. Zgodnie z treścią w/w przepisu przedsiębiorstwo jest zorganizowanym zespołem składników materialnych i niematerialnych przeznaczonym do prowadzenia działalności gospodarczej. (...) Sp. z o.o. w całości polegała na produkcji makaronów, pierogów i innych produktów spożywczych w oparciu o technologię, know-how oraz przemysłowe znaki towarowe (...) Sp. z o.o. ze stanu faktycznego sprawy wynika, że M. (...) w zasadzie przejęła model prowadzenia działalności od upadłej spółki. Działalność M. (...) (w M. i we W.) prowadzona była w ramach jednego przedsiębiorstwa w szczególności w oparciu o znaki towarowe w postaci symboli graficznych: (...), „Dania gotowe”, (...), a więc elementy niematerialne, które budowały markę produkowanych i sprzedawanych przez pozwanego wyrobów. W związku z powyższym nie sposób uznać, ażeby przedsiębiorstwo (...) mogło funkcjonować w oparciu wyłącznie o zakłady znajdujące się w M.. W zakładach we W. produkowano bowiem większość produktów.

W ocenie powodów wszystkie działania syndyka nastawione były na przejęcie całości przedsiębiorstwa, a nie jedynie jakichś wybranych części. Wskazuje na to w szczególności uzasadnienie postanowienia sędziego komisarza z dnia 22 lipca 2011 roku, które nie odnosi się wyłącznie do przejęcia zastawów, lecz odnosi się także do wypowiedzenia zawartej z pozwaną umowy dzierżawy. Powyższe jednoznacznie wskazuje zdaniem powodów, że pomimo działania rozłożonego w czasie celem pozwanej było przejęcie całości przedsiębiorstwa upadłej spółki.

Dodatkowo powodowie wskazali, że nie ma żadnego znaczenia dla oceny czy doszło do przejęcia pracowników w trybie art. 23¹ k.p. przez pozwaną fakt, że nie zmierzał on lub wręcz nie mógł prowadzić działalności gospodarczej z uwagi na brak zgody sędziego komisarza. Pozwana zmierzała do przejęcia zakładów (...) bez zamiaru zmiany ich tożsamości. Wskazują na to działania pozwanej po zajęciu zakładów we W. w sierpniu 2011 r. Już w październiku 2011 roku pozwana przeprowadziła przetarg w celu wydzierżawienia całego przedsiębiorstwa aby następnie w grudniu 2011 roku wypowiedzieć umowę dzierżawy pozwanemu i w lutym 2012 roku zorganizować kolejny przetarg w celu wydzierżawienia całości przedsiębiorstwa. Następnie w czerwcu 2012 roku pozwana zawarła umowy zlecenia z osobami których zadaniem było utrzymanie w gotowości do produkcji sterowanych komputerowo linii produkcyjnych w M.. Dowodem na okoliczność, że syndyk nie zamierzał i dalej nie zamierza zmienić tożsamości przejmowanych zakładów jest fakt, że w lipcu 2012 r. przeprowadził przetarg dotyczący sprzedaży całego przedsiębiorstwa w tym znaku towarowego, który jest ściśle związany z przedsiębiorstwem – zarówno zakładów w M. jak i we W..

Powodowie zaznaczyli, że działania pozwanej nie ograniczyły się jedynie do likwidacji majątku. Pozwana w początkowej fazie kontynuowała działalność spółki poprzez wydzierżawianie zakładów (...). Wiązało się to oczywiście z wystawianiem faktur za czynsz w ramach umowy dzierżawy. Celem pozwanej było utrzymanie przedsiębiorstwa w całości bo tylko taka sytuacja umożliwia sprzedaż przedsiębiorstwa za jak najkorzystniejszą cenę. Nadto, po przejęciu zakładu w M., pozwana zatrudniała byłych pracowników M. (...) w celu utrzymywania linii w stanie funkcjonującym. W świetle powyższego w ocenie powodów zarówno w zakładach w M. jak i W., po dniu ogłoszenia upadłości przez spółkę (...) prowadzona była produkcja.

Według powodów w dniu 30 sierpnia 2011 roku na mocy art. 23¹ k.p. z mocy prawa doszło do przejścia zakładu pracy powodów z dotychczasowego pracodawcy (...) Sp. z o.o. na nowego pracodawcę – stronę pozwaną. Działania pozwanej doprowadziły z dniem 31 sierpnia co całkowitego, nagłego i gwałtownego zaprzestania działalności spółki (...), która była oparta na składnikach majątku M. (...) oddanych jej w poddzierżawę i stosownie do treści § 1 ust. III umowy poddzierżawy z dnia 25 stycznia 2010 roku przedmiot poddzierżawy miał być wykorzystywany przez poddzierżawcę na prowadzenie działalności gospodarczej. M. (...) nie posiadała żadnego innego majątku służącego do prowadzenia działalności gospodarczej, poza majątkiem objętym w poddzierżawę, a zatrudnieni przez nią ludzie

współ z poddzierżawionymi liniami produkcyjnymi stanowili zorganizowaną całość, aby móc prowadzić działalność gospodarczą w określonym celu (produkcji makaronów i pierogów).

W ocenie powodów nie ma znaczenia, iż podmiotem przejmującym w rozumieniu art. 23¹ k.p. jest firma w upadłości likwidacyjnej. Nie sposób się również zgodzić, aby przejęcie pracowników w trybie art. 23¹ k.p. sprzeciwiały się przepisy prawa upadłościowego. Żadne przepisy prawa upadłościowego nie ograniczają zastosowania powyższych przepisów w tak zarysowanym stanie faktycznym. W związku z powyższym powodowie uznali, że niezależnie od woli podmiotów, w niniejszym stanie faktycznym doszło do przejścia pracowników na pozwaną jako syndyka spółki (...).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pierwotnie strona pozwana (...) sp. z o.o. funkcjonowała pod nazwą (...) sp. z o.o. z siedzibą w M.. Poza majątkiem znajdującym się w M., (...) Sp. z o. o. w M. posiadała również swój oddział: (...) Sp. z o.o. w M. Oddział we W., który znajdował się przy ul. (...).

okoliczność bezsporna

Zgodnie z umowami z dnia 22 października 2003 r. o ustanowieniu zastawu rejestrowego na zbiorze rzeczy ruchomych stanowiących całość gospodarczą, zawartymi pomiędzy Bankiem (...) S.A. III Oddział we W. (zastawnik), a (...) sp. z o.o. w M. (zastawca), jako zabezpieczenie spłaty wierzytelności z tytułu umowy o limit kredytowy, zastawca zobowiązał się między innymi ustanowić zastaw rejestrowy na:

- zbiorze rzeczy ruchomych stanowiących zorganizowaną całość gospodarczą, w postaci linii produkcyjnej do wytwarzania i pakowania pierogów (makaronów świeżych), znajdującej się we W. przy ul. (...). Szczegółowy wykaz rzeczy ruchomych wchodzących w skład zbioru rzeczy ruchomych określa załącznik nr 1 do umowy zastawu rejestru (52 pozycje), (poz. w rej. (...)).

- zbiorze rzeczy ruchomych stanowiących zorganizowaną całość gospodarczą, w postaci linii kaszki preparowanej (nr inwentarza (...)), znajdującej się we W. przy ul. (...). Szczegółowy wykaz rzeczy ruchomych wchodzących w skład zbioru rzeczy ruchomych określa załącznik nr 1 do umowy zastawu rejestru (52 pozycje), (poz. w rej. (...)).

- zbiorze rzeczy ruchomych stanowiących zorganizowaną całość gospodarczą, w postaci linii produkcyjnej do składowania ziarna M. (nr inwentarza (...), (...), (...)), znajdującej się we W. przy ul. (...). Szczegółowy wykaz rzeczy ruchomych wchodzących w skład zbioru rzeczy ruchomych określa załącznik nr 1 do umowy zastawu rejestru (3 pozycje), (poz. w rej. (...)).

- zbiorze rzeczy ruchomych stanowiących zorganizowaną całość gospodarczą, w postaci linii produkcyjnej do wytwarzania i pakowania makaronu znajdującego się we W. (nr inwentarza (...), (...), (...)), znajdującej się we W. przy ul. (...). Szczegółowy wykaz rzeczy ruchomych wchodzących w skład zbioru rzeczy ruchomych określa załącznik nr 1 do umowy zastawu rejestru (3 pozycje), (poz. w rej. (...)).

- zbiorze rzeczy ruchomych stanowiących zorganizowaną całość gospodarczą, w postaci linii produkcyjnej do mielenia i składowania mąki (nr inwentarza (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...)), znajdującej się we W. przy ul. (...). Szczegółowy wykaz rzeczy ruchomych wchodzących w skład zbioru rzeczy ruchomych określa załącznik nr 1 do umowy zastawu rejestru (7 pozycji), (poz. w rej. (...)).

Ponadto przedmiotami zastawu były znaki towarowe wraz z opisem: słowny, słowo-graficzny: (...), „DANIA DOMU”, (...).

Zgodnie z umową z dnia 2 czerwca 2004 r. o ustanowieniu zastawu rejestrowego na zbiorze rzeczy i praw, zawartą pomiędzy Bankiem (...) S.A. III Oddział we W. (zastawnik), a (...) sp. z o.o. w M. (zastawca), jako zabezpieczenie spłaty wierzytelności z tytułu umowy o limit kredytowy, zastawca zobowiązał się ustanowić zastaw rejestrowy na zbiorze

rzeczy i praw majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa (w tym przyszłe elementy zbioru (...) Sp. z o.o. znajdujące się między innymi w e W. przy ulicy (...), (poz. w rej. (...)).

Dowód: - umowy zastawu rejestrowego z 22.10.2003 r. oraz z 03.06.2004 r. wraz z postanowieniami Sądu Rejonowego w Gdańsku Wydział XIII Gospodarczy – Rejestr Zastawu (załączniki do odpowiedzi na pozew – załącznik do akt)

W dniu 15 czerwca 2005 r. w P. została zawarta, pomiędzy (...) Sp. z o.o. w M. oraz jej spółką córką (...) S.A. w M., a M. V. (1), urodzonym w P. dnia 8-go grudnia 1964 r., umowa dzierżawy. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 4 umowy dzierżawy, przedmiotem dzierżawy była nieruchomość we W. przy ulicy (...), o powierzchni 57.555 m² oznaczona w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu Wydział Ksiąg Wieczystych nr KW (...). Zgodnie z § 1 ust. I pkt 5 umowy dzierżawy, przedmiotem dzierżawy były środki trwale wymienione w dokumencie „oszacowanie wartości godziwej środków trwałych firmy (...) S.A.” z dnia 30 września 2002 r., który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej umowy. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 8 umowy dzierżawy, przedmiotem dzierżawy były dwie linie do produkcji pierogów znajdujące się we W. i instalacje, maszyny związane z nimi. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 9 umowy dzierżawy, przedmiotem dzierżawy był kompletny zestaw, nie wymienionych wyżej, receptur, matryc, aparatury, wyposażenie i urządzenia laboratoryjne, produkcyjne, techniczne, logistyczne (w tym palety, wózki), biurowe, komunikacyjne, socjalne, programy komputerowe w posiadaniu wydzierżawiającego w dniu wejścia dzierżawcy w użytkowanie. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 10-12 umowy dzierżawy, przedmiotem dzierżawy były również prawa do znaków towarowo-graficznych: (...), (...), „Dania (...)”. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 13 umowy dzierżawy, przedmiotem dzierżawy było prawo do znaków towarowo-słownego (...).

W dniu 7 marca 2007 r. w W. została zawarta pomiędzy M. V. (1), urodzonym w P. dnia 8-go grudnia 1964 r., a (...) Inc., registered In the State of F. (...), (...) M. Driver, 222 M., (...)- (...) F., USA, umowa cesji praw. Przedmiotem cesji były wszelkie prawa i obowiązki wynikające z „Umowy dzierżawy”, zawartej w P., w dniu 15 czerwca 2005 r. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 4 umowy cesji, przedmiotem cesji była nieruchomość we W. przy ulicy (...), o powierzchni 57.555 m² oznaczona w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu Wydział Ksiąg Wieczystych nr KW (...). Zgodnie z § 1 ust. I pkt 5 umowy cesji, przedmiotem cesji były środki trwale wymienione w dokumencie „oszacowanie wartości godziwej środków trwałych firmy (...) S.A.” z dnia 30 września 2002 r., który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej umowy. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 8 umowy cesji, przedmiotem cesji były dwie linie do produkcji pierogów znajdujące się we W. i instalacje, maszyny związane z nimi. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 9 umowy cesji, przedmiotem cesji był kompletny zestaw, nie wymienionych wyżej, receptur, matryc, aparatury, wyposażenie i urządzenia laboratoryjne, produkcyjne, techniczne, logistyczne (w tym palety, wózki), biurowe, komunikacyjne, socjalne, programy komputerowe w posiadaniu wydzierżawiającego w dniu wejścia dzierżawcy w użytkowanie. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 10-12 umowy cesji, przedmiotem cesji były również prawa do znaków towarowo-graficznych: (...), (...), „Dania (...)”. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 13 umowy cesji, przedmiotem cesji było prawo do znaków towarowo-słownego (...). Zgodnie z § 1 ust. 4 umowy cesji, z chwilą wejścia w życie niniejszej umowy cesjonariusz staje się stroną „umowy dzierżawy” zawartej w P., w dniu 15 grudnia 2005 r.

W dniu 9 marca 2007 r. w W. została zawarta pomiędzy (...) INC., registered in the State of F. (...), (...) M. Driver, 222 M., (...)- (...) F., USA, a (...) sp. z o.o. w organizacji z siedzibą w M. umowa poddzierżawy. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 4 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy była nieruchomość we W. przy ulicy (...), o powierzchni 57.555 m² oznaczona w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu Wydział Ksiąg Wieczystych nr KW (...). Zgodnie z § 1 ust. I pkt 5 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy były środki trwale wymienione w dokumencie „oszacowanie wartości godziwej środków trwałych firmy (...) S.A.” z dnia 30 września 2002 r., który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej umowy. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 8 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy były dwie linie do produkcji pierogów znajdujące się we W. i instalacje, maszyny związane z nimi. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 9 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy był kompletny zestaw, nie wymienionych wyżej, receptur, matryc, aparatury, wyposażenie i urządzenia laboratoryjne, produkcyjne, techniczne, logistyczne (w tym palety, wózki), biurowe, komunikacyjne, socjalne, programy komputerowe w posiadaniu wydzierżawiającego

w dniu wejścia dzierżawcy w użytkowanie. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 10-12 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy były również prawa do znaków towarowo-graficznych: (...), (...), „Dania (...)”. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 13 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy było prawo do znaków towarowo-słownego (...).

Zgodnie z protokołem wydania przedmiotu dzierżawy z 17 kwietnia 2007 r., (...) sp. z o.o. w M. z dniem 17 kwietnia 2007 r. wydała całkowity przedmiot dzierżawy i poddzierżawy, tj. w szczególności wszystkie bez wyjątku składniki mienia stanowiące przedmiot umowy dzierżawy i umowy poddzierżawy na rzecz (...) Sp. z o.o. w M..

W dniu 29 stycznia 2008 r. w N. została zawarta pomiędzy (...) INC., a (...). umowa cesji praw, zgodnie z którą wszelkie prawa i zobowiązania wynikające z umowy są nieodwołalnie przepisane przez spółkę (...) INC. na rzecz spółki (...).

W dniu 30 grudnia 2008 r. w N. została zawarta pomiędzy (...) z siedzibą w: 350 F. A., (...), N., NY (...), USA, a (...), spółka zarejestrowana w D., umowa cesji praw, zgodnie z którą wszelkie prawa i zobowiązania wynikające z umowy są nieodwołalnie przepisane przez spółkę (...). na rzecz spółki (...).

W dniu 25 stycznia 2010 r. w N. została zawarta pomiędzy (...) zarejestrowanym w USA, a (...) sp. z o.o. w M. umowa poddzierżawy, której tekst jednolity został sporządzony w dniu 31 marca 2010 r. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 4 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy była nieruchomości we W. przy ulicy (...), o powierzchni 57.555 m² oznaczona w księdze wieczystej prowadzonej przez Sąd Rejonowy we Wrocławiu Wydział Ksiąg Wieczystych nr KW (...). Zgodnie z § 1 ust. I pkt 5 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy były środki trwałe wymienione w dokumencie „oszacowanie wartości godziwej środków trwałych firmy (...) S.A.” z dnia 30 września 2002 r., który stanowi załącznik nr 1 do niniejszej umowy. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 8 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy były dwie linie do produkcji pierogów znajdujące się we W. i instalacje, maszyny związane z nimi. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 9 umowy poddzierżawy, przedmiotem poddzierżawy był kompletny zestaw, nie wymienionych wyżej, receptur, matryc, aparatury, wyposażenie i urządzenia laboratoryjne, produkcyjne, techniczne, logistyczne (w tym palety, wózki), biurowe, komunikacyjne, socjalne, programy komputerowe w posiadaniu wydzierżawiającego w dniu wejścia dzierżawcy w użytkowanie. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 10-12 umowy cesji, przedmiotem cesji były również prawa do znaków towarowo-graficznych: (...), (...), „Dania (...)”. Zgodnie z § 1 ust. I pkt 13 umowy cesji, przedmiotem cesji było prawo do znaków towarowo-słownego (...).

Oświadczeniem z 31 marca 2010 r. firma (...) zarejestrowana w USA z uwagi na naruszenie art. 698 k.c. wypowiedziała ze skutkiem natychmiastowym, umowę poddzierżawy zawartą w dniu 9 marca 2007 r. pomiędzy (...) Inc., a (...) sp. z o.o. w M. (§ 1). Zgodnie z § 3 oświadczenia, poddzierżawca miał oddać przedmiot poddzierżawy wymieniony w umowie poddzierżawy z 9 marca 2007 r. oraz cały majątek wymieniony w porozumieniu z 25 stycznia 2010 r. do dyspozycji firmie (...) sp. z o.o. w M..

Zgodnie z protokołem wydania przedmiotu dzierżawy z 1 kwietnia 2010 r., (...) sp. z o.o. w M. z dniem 1 kwietnia 2010 r. wydała całkowity przedmiot dzierżawy i poddzierżawy, tj. w szczególności wszystkie bez wyjątku składniki mienia stanowiące przedmiot umowy poddzierżawy wraz ze zrealizowanym zadaniem inwestycyjnym na rzecz (...) Sp. z o.o. w M..

Dowód: - umowa dzierżawy z 15.06.2005 r.(zał. do odp. na pozew – załącznik),

- umowa cesji praw z 07.03.2007 r.,

- umowa poddzierżawy z 09.03.2007 r. (zał. do odp. na pozew),

- protokół wydania przedmiotu dzierżawy z 17.04.2007 r. (zał. do do odp. na pozew – załącznik),

- cesja praw z 30.12.2008 r. (zał. do odp. na pozew);

- oświadczenie z 31.03.2010 r. (zał. do odp. na pozew);

- umowa poddzierżawy z 25.01.2010 r. (zał. do odp. na pozew);

- protokół wydania przedmiotu dzierżawy z 01.04.2010 r. (zał. do odp. na pozew)

Powodowie B. M., A. M. (1), A. M. (2), H. M., A. N. (1), J. N., A. N. (2), W. D., L. P., K. R., A. S., A. W., J. W., E. W., B. W., A. Z., G. Z. pracowali od dnia 01.03.2010 r. w (...) Sp. z o.o. w M., na podstawie umów o pracę na czas nieokreślony, w oddziale we W. przy ulicy (...).

Powód H. P. pracował od dnia 1.07.2010 r. w (...) Sp. z o.o. w M., na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w oddziale we W. przy ulicy (...).

Powód Z. S. pracował od dnia 01.11.2010 r. w (...) Sp. z o.o. w M., na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w oddziale we W. przy ulicy (...).

Przed zatrudnieniem w (...) sp. z o.o. większość powodów pracowała kolejno w spółkach: (...) sp. z o.o. w M., (...) sp. z o.o. w M. (dawniej (...) sp. z o.o. w M.) i (...) sp. z o.o. W związku z objęciem w poddzierżawę przez firmę (...) Sp. z o.o. w M. majątku strony pozwanej (...) sp. z o.o., z którego korzystała (...) Sp. z o.o. do prowadzenia produkcji i zatrudniania pracowników, powodowie rozwiązali dotychczasowe stosunki pracy łączące ich z (...) Sp. z o.o. i nawiązali z dniem 1 marca 2010 r. umowy o pracę na czas nieokreślony z (...) Sp. z o.o., w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dowód: okoliczności bezsporne, a nadto umowy o pracę z dnia 01.03.2010 r. (k. 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 97,98), umowa o pracę z dnia 01.07.2010 r. (k. 87), umowa o pracę z dnia 01.07.2010 r. (k. 91)

W związku ze złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości (...) Sp. z o.o. w M., oświadczeniem z dnia 31 października 2008 r. zastawnik - Bank (...) S.A. w W. oświadczył, iż zrzeka się zastawu rejestrowego dotyczącego wszystkich zastawów obciążających składniki majątku (...) Sp. z o.o. w M., wynikających z umów zastawu z dnia 22 października 2003 r.

Oświadczeniem z dnia 11 maja 2009 r. zastawnik - Bank (...) S.A. w W. oświadczył, iż zrzeka się zastawu rejestrowego ustanowionego na zbiorze rzeczy i praw majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa (w tym przyszłe elementy zbioru) (...) Sp. z o.o. pod nr. (...), wynikających z umowy zastawu z dnia 3 czerwca 2004 r.

Postanowieniem Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku VI Wydział Gospodarczy z dnia 1 czerwca 2010 r. (sygn. akt VI GUp 6/10) została ogłoszona upadłość (...) Sp. z o.o. w M.. Syndykiem masy upadłości został wyznaczony J. R., a jego zastępcą została A. Ł..

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy (sygn. akt VI GUp 6/10) w sprawie przejęcia przedmiotu zastawu rejestrowego na własność, wezwał wierzyciela - Bank (...) S.A. w W. III Oddział we W., w terminie 1 miesiąca licząc od dnia doręczenia postanowienia do wykonania prawa do przejęcia na własność przedmiotu zastawu rejestrowego wynikających z umów zawartych w dniu 22 października 2003 r. – łącznie 16 pozycji (w tym zastawy dokonane na ruchomościach i prawach rzeczowych znajdujących się we W. przy ul. (...) – nr rej.: (...)) oraz z umowy zastawu z dnia 3 czerwca 2004 r.

Oświadczeniem z dnia 28 kwietnia 2011 r. zastawnik - Banki (...) S.A. w W. oświadczył, iż jak dotąd nie skorzystał i nie zamierza skorzystać z prawa przejęcia przedmiotu zastawu na własność. Jednocześnie oświadczył, iż w jego posiadaniu nie znajduje się żadna z rzeczy będących przedmiotem zastawu rejestrowego i oczekuje wprowadzenia przedmiotów zastawów do masy upadłości i sprzedaży przez syndyka wraz z całym przedsiębiorstwem lub osobno.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy (sygn. akt VI GUp 6/10) w przedmiocie wezwania osoby trzeciej do wydania przedmiotów zastawu rejestrowego, Sąd wezwał poddzierżawcę – (...) Sp. z o.o. w M. do wydania syndykowi masy upadłości (...) Sp. z o.o. w M. przedmiotów zastawu rejestrowego, wynikających z umów zawartych w dniu 22 października 2003 r. – łącznie 16 pozycji (w tym

zastawy dokonane na ruchomościach oraz rzeczach i prawach majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa, znajdujących się we W. przy ul. (...) – nr rej.: (...) oraz z umowy z dnia 3 czerwca 2004 r.

Postanowieniem z dnia 22 lipca 2011 r. Sąd Rejonowy Gdańsk Północ w Gdańsku Wydział VI Gospodarczy (sygn. akt VI GUp 6/10) w przedmiocie wniosku syndyka o wydanie zarządzenia w sprawie wypowiedzenia umowy dzierżawy z dnia 15 czerwca 2005 r. wydał syndykowi masy upadłości nakaz wypowiedzenia umowy dzierżawy z dnia 15 czerwca 2005 r. zawartej przez upadłego z M. V. (2), obecnie łączącej upadłą z (...). z siedzibą w USA, stan D. w zakresie dotyczącym nieruchomości położonych w M. ul. (...) dla której SR w Malborku prowadzi księgi wieczyste o numerach KW (...), KW (...), KW (...) oraz nieruchomości położonej we W. przy ul. (...), dla której SR we Wrocławiu prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...).

Pismem z dnia 28 lipca 2011 r. syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w M. wypowiedział ze skutkiem na dzień 31 października 2011 r. umowę dzierżawy zawartą przez upadłego w dniu 15 czerwca 2005 r. z M. V. (2), która na skutek dokonanych umów cesji tj. umowy cesji praw z dnia 7 marca 2007 r. zawartej przez M. V. z (...) INC. z siedzibą w M., umowy cesji praw z dnia 29 stycznia 2008 r. zawartej pomiędzy (...) INC. z siedzibą w M. z (...) z siedzibą w N. oraz umową cesji praw z dnia 30 grudnia 2008 r. zawartej pomiędzy (...) z siedzibą w N. oraz (...) z siedzibą w D. łączy obecnie (...) z siedzibą w D. z upadłym, w zakresie dotyczącym nieruchomości położonych w M. ul. (...) dla której Sąd Rejonowy w Malborku prowadzi księgi wieczyste o numerach KW (...), KW (...), KW (...) oraz nieruchomości położonej we W. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy we Wrocławiu prowadzi księgę wieczystą o numerze KW (...).

Pismem z dnia 1 sierpnia 2011 r. Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w M., wezwał poddzierżawcę (...) sp. z o.o. w M. do wydania syndykowi przedmiotów zastawu rejestrowego znajdującego się w siedzibie przedsiębiorstwa upadłego w M. oraz we W. wynikających z umów zawartych w dniu 22 października 2003 r. – łącznie 16 pozycji (w tym zastawy dokonane na ruchomościach oraz rzeczach i prawach majątkowych wchodzących w skład przedsiębiorstwa, znajdujących się we W. przy ul. (...) – nr rej.: (...)) oraz z umowy z dnia 3 czerwca 2004 r.

W dniu 30 sierpnia 2010 r. komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Wrocławia-Krzyków we Wrocławiu z wniosku wierzyciela – Syndyka masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w M., dokonał wydania syndykowi ruchomości znajdujących się we W. przy ul. (...). Po wejściu na halę produkcyjną, komornik zidentyfikował i wydał syndykowi następujące ruchomości:

- waga kontrolna z wykrywaczem metalu (...) -W-012-SB-PB-I,

- **drukarka atramentowa (...) Domino 300,**

- maszyna do mielenia mięsa B. B. (...)1000 S 117,

- **mieszalnik farszu B. B. BM 500 S 113,**

- podnośnik Euro wózków z farszem B. B. (...) 115,

- **waga pomostowa elektroniczna (...) 150 l H,**

- myjka tunelowa pojemników (tacek) C. 600SP (...),

- **wózki stelażowe do transportu wałków z ciastem,**

- waga pomostowa elektroniczna (...) 15 l H,

- miesiarka do ciast P. H. 100 HS 99 104

- zasyp mąki (...)1- (...),

- wałkownica do ciasta T. M. Co (...)234,
- **formiarka do pierogów (...) A-lóN,**
- maszyna do wytwarzania lodu łuskowego (...) MAR 125 AS-E,
- pasteryzator wodno- parowy ze spiralnym przenośnikiem Typ 18/3-9/5-226,
- tunel chłodniczy ze spiralnym przenośnikiem Typ 18/3-19/3.5-452,
- **przenośnik z taśmą drucianą W./ (...) Company (...),**
- wózki do farszu Y. Euro bin,
- stelaże dla pojemników Euro bin,
- trzy poziome stanowiska do pakowania (...),
- **przenośnik taśmowy (...),**
- zgrzewarka górnej folii tacki (...).

Wszystkie w/w ruchomości stanowią wyposażenie linii produkcyjnej do wytwarzania i pakowania pierogów. Pozostałe elementy linii produkcyjnej nie zostały przez komornika zidentyfikowane co do tożsamości. Komornik stwierdził, że na hali produkcyjnej znajdują się rzeczy w postaci pojemników plastikowych, regałów paletowych, stołów produkcyjnych roboczych. Komornik nie może stwierdzić, że stanowią one elementy linii produkcyjnej.

Ponadto, po otwarciu kolejnego pomieszczenia, w którym znajdowała się linia produkcyjna do wytwarzania i pakowania makaronu, komornik wydał syndykowi:

- linię pakująco-kartonującą (...),
- linię krótką A do produkcji makaronu,
- linię krótką B do produkcji makaronu.

Dowód: - oświadczenie z 31.10.2008 r. (zał. do odp. na pozew – załącznik);

- oświadczenie z 11.05.2009 r. o warunkach zrzeczenia się zabezpieczenia (zał. do odp. na pozew – załącznik);
- postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 01.06.2010 r. (sygn. akt VI GUp 6/10) w sprawie ogłoszenia upadłości strony pozwanej (zał. do odp. na pozew – załącznik);
- postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 01.04.2011 r. (sygn. akt VI GUp 6/10) w przedmiocie przejęcia przedmiotu zastawu rejestrowego na własność,

- **oświadczenie zastawnika z 28.04.2011 r,**

- postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z dnia 22.07.2011 r. (sygn. akt VI GUp 6/10) w przedmiocie wezwania osoby trzeciej do wydania przedmiotów zastawu rejestrowego /zał. do odp. na pozew/;
- pismo syndyka masy upadłościowej z 01.08.2011 r. (zał. do odp. na pozew – załącznik),
- protokół wydania ruchomości – opis z 30.08.2011 r. (zał. do odp. na pozew);

- postanowienie Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku z 22.07.2011 r. (sygn. akt VI GUp 6/10) w przedmiocie wniosku syndyka o wydanie zarządzenia w sprawie wypowiedzenia umowy dzierżawy z dnia 15.06.2005 r. (zał. do odp. na pozew),

- pismo syndyka masy upadłości z 28.07.2011 r. w sprawie wypowiedzenia umowy dzierżawy z dnia 15.06.2005 r.

- słuchanie pozwanego J. R. (k. 604-605)

W swoim oddziale we W. przy ulicy (...) sp. z o.o. z siedzibą w M. prowadziła produkcję na 3 liniach produkcyjnych tj. na 2 liniach produkcji makaronów oraz na 1 linii produkcji pierogów. Poza powyższymi liniami produkcyjnymi w Oddziale we W. znajduje się jeszcze 1 linia produkcyjna produkująca kaszkę, młyn produkujący mąkę pod produkcję głównie makaronu oraz 1 linia produkcyjna pizzy. Jednakże te linie produkcyjne i ruchomości nie były wykorzystywane przez (...) sp. z o.o., gdyż nie były one przedmiotem poddzierżawy. Na wykorzystywanych przez (...) Sp. z o.o. liniach produkcyjnych pracowali między innymi powodowie. Na linii produkcyjnej pierogów była prowadzona praca jednozmianowa, a na drugiej zmianie było przeprowadzane sprzątanie oraz dezynfekcja linii. Natomiast na liniach produkcji makaronów, była prowadzona praca trzymianowa. Podstawowe linie produkcyjne makaronów znajdowały się w Oddziale we W. od około 30 lat, natomiast linia produkcyjna pierogów została zakupiona około 2002 r.

W dniu 30 sierpnia 2010 r. w godzinach wieczornych, dyrektor logistyki (...) Sp. z o.o. powód A. Z. otrzymał telefon od jednego z pracowników sprzątających halę produkcyjną, że na terenie zakładu znajdują się jakieś nieznane osoby. Po przyjeździe na teren zakładu zastał tam zastępcę syndyka A. Ł. oraz komornika, którzy na podstawie postanowienia sędziego-komisarza dokonali zajęcia ruchomości będących własnością (...) sp. z o.o., a stanowiących przedmiot poddzierżawy na rzecz (...) sp. z o.o., znajdujących się w Oddziale we W.. Po zajęciu linii produkcyjnych makaronów i pierogów, poprzez wymontowanie urządzeń sterujących i zaplombowanie hal produkcyjnych, w których znajdowały się zabezpieczone ruchomości, komornik przekazał zajęte ruchomości we władanie zastępcy syndyka masy upadłości A. Ł.. Syndyk objął w zarząd jedynie niektóre ruchomości określone postanowieniem sędziego komisarza, nie objął zaś pozostałych ruchomości – części ruchomości nie był w stanie zidentyfikować co do tożsamości, żadnych nieruchomości ani innych składników (półproduktów, know-how, bazy klientów i kontrahentów, receptur). Hale produkcyjne, w których znajdowały się zajęte linie produkcyjne, zostały zabezpieczone, został również zaplombowany magazyn wyrobów gotowych, gdzie (...) Sp. z o.o. miała wyroby gotowe do wysyłki do odbiorców oraz magazyn surowców, w którym składował komponenty do produkcji makaronów i pierogów. Jednocześnie pracownicy (...) S. z o.o. otrzymali zakaz wchodzenia do zabezpieczonych i zaplombowanych hal produkcyjnych oraz magazynów.

W związku z przejściem przez Syndyka masy upadłości przy udziale komornika w dniu 30 sierpnia 2011 r. składników majątku, który był do tego momentu w posiadaniu poddzierżawcy - (...) Sp. z o.o. - pismami od 31 sierpnia 2011 r. do dnia 27.02.2012 r. powodowie oraz pozostali pracownicy, składali Syndykowi masy upadłości oświadczenia o gotowości do świadczenia pracy w firmie (...) w upadłości likwidacyjnej. Jednocześnie oświadczyli, iż codziennie od poniedziałku do piątku będą zgłaszać się do pracy w celu wykonywania swoich obowiązków na swoich stanowiskach pracy.

W odpowiedzi na pisma pracowników (...) sp. z o.o. w M., zatrudnionych w Oddziale we W. przy ul. (...) w sprawie gotowości do podjęcia pracy w (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, pismami z dnia 7 września 2011 r. oraz z 12.09.2011 r., Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej poinformował pracowników, w tym również powodów, iż przejście przez niego przedmiotów zastawów było bez wpływu na stosunek pracy łączący pracowników z firmą (...) sp. z o. o. w M..

Jednocześnie Syndyk poinformował pracowników, iż w związku z dokonaniem przez komornika zajęciem ruchomości oraz wprowadzeniem syndyka masy upadłości w ich posiadanie, nikt poza komornikiem, syndykiem oraz osobami przez niego upoważnionymi nie ma prawa dostępu do tych ruchomości, jak również korzystania z nich w jakikolwiek sposób oraz przebywania w miejscach, gdzie ruchomości te się znajdują.

Pismem z dnia 3 października 2011 r. w odpowiedzi na oświadczenia (...) Sp. z o.o. w M., Syndyk masy upadłości zaprzeczył, jakoby w jakimkolwiek zakresie doszło do przejęcia przez niego jakichkolwiek pracowników spółki (...) sp. z o.o. w M. w trybie art. 23¹ k.p.

Dowody:- zeznania świadka A. Ł. (k. 601-602),

- przesłuchanie powoda A. Z. (602-603),

- przesłuchanie pozwanego J. R. (604-605),

- odpis aktualny z KRS na dzień 24.11.2011 r. (72-77),

- pisma powodów o zgłoszeniu gotowości do pracy (24-71),

- pisma syndyka masy upadłości z 07.09.2011 r. (zał. do odp. na pozew),

- pisma syndyka masy upadłości z 12.09.2011 r.(zał. do odp. na pozew),

- pismo syndyka - masy upadłości z 03.10.2011 r. (zał. do odp. na pozew)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

W niniejszej sprawie powodowie wywodzili swoje roszczenia o zasądzenie wynagrodzenia za pozostawanie gotowości do pracy przez okres od września 2011 r. do lutego 2012 r. z faktu, iż z dniem 30 sierpnia 2011 r. doszło do przejęcia ich dotychczasowego zakładu pracy (...) sp. z o.o. w M., Oddział we W., przez Syndyka masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w M., czemu jednak stanowczo zaprzeczala strona pozwana. Aktualnie ani Syndyk Masy Upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, ani nadal istniejąca (...) Sp. z o.o. w M., nie uważają się za pracodawcę powodów.

Tym samym rozważenia wymagało, czy w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy miało miejsce faktyczne przejęcie zakładu pracy powodów przez stronę pozwaną w trybie art. 23¹ k.p. Spełnienie tej przesłanki było bowiem niezbędne (choć nie wystarczające) dla uwzględnienia roszczeń powodów wobec strony pozwanej o zapłatę wynagrodzenia za pozostawanie w gotowości do pracy u niej.

Zgodnie z art. 23¹ k.p., w razie przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę, staje się on z mocy prawa stroną w dotychczasowych stosunkach pracy, z zastrzeżeniem przepisów. Przepis art. 23¹ k.p. ma charakter ochronny i gwarancyjny, a jego funkcją jest zapewnienie pracownikom stabilizacji zatrudnienia i jego warunków przez unormowanie sytuacji prawnej pracowników w wypadku zmiany pracodawcy spowodowanej przejęciem ich zakładu pracy przez inny podmiot (uchwała SN z dnia 07 czerwca 1994 r., I PZP 20/94 i wyroki z dnia 02 sierpnia 2007 r., V CSK 156/07 oraz wyroki z dnia 24 marca 2009 r., I PK 205/08 i z dnia 10 listopada 2009 r., II PK 55/09).

Syndyk Masy Upadłości jako organ zarządzający majątkiem upadłego pracodawcy (art. 90 Prawa upadłościowego i naprawczego) jest z mocy art. 3¹ k.p. organem zarządzającym pracodawcy w upadłości i podmiotem uprawnionym do dokonywania czynności w sprawach pracowniczych, który w szczególności rozwiązuje stosunki pracy na zasadach przewidzianych w Kodeksie pracy lub w szczególnych przepisach prawa pracy (np. art. 7a ustawy z dnia 28 grudnia 1989 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy oraz o zmianie niektórych ustaw, Dz. U. z 1990 r., Nr 4, poz. 19 ze zm.).

Przepis art. 23¹ § 1 k.p. reguluje sytuację prawną pracowników zatrudnionych w zakładzie pracy, który przechodzi przekształcenia organizacyjnoprawne, polegające na przejściu zakładu lub jego części na innego pracodawcę. Pojęcia zakładu pracy i pracodawcy nie są one tożsame. Legalną definicję pracodawcy zawiera art. 3 k.p., z którego wynika, że jest to podmiot zatrudniający pracowników. Tymczasem zakład pracy wiąże się z przedmiotem działalności pracodawcy i oznacza pewien zespół środków materialnych i osobowych, składający się na zorganizowaną całość. Nie należy go utożsamiać z pojęciem przedsiębiorstwa uregulowanego przez art. 55¹ k.c., ponieważ zakład pracy rozumiany jest szerzej, niż pojęcie przedsiębiorstwa. Zakład pracy oznacza zorganizowany zespół środków materialnych i niematerialnych, służący realizacji przez pracodawcę konkretnej działalności, lecz równocześnie stanowiący miejsce zatrudnienia dla związanych z nim pracowników. O ile nie budzi wątpliwości interpretacja pojęcia całości zakładu pracy, o tyle może takie wzbudzić zidentyfikowanie części zakładu. Pytanie dotyczy więc tego, jaki zakres z działalności pracodawcy powinien zostać wydzielony, by można było mówić o transferze części zakładu. (Monika Tomaszewska w komentarzu do art. 23¹ k.p. w: Kodeks Pracy. Komentarz., Baran K.W. (red.), Ćwiertniak B.M., Driczinski S., Góral Z., Kosut A., Perdeus W., Piątkowski J., Skąpski M., Tomaszewska M., Włodarczyk M., Wyka T., WKP 2012).

Rozważając zakres pojęcia „części zakładu pracy wskazać należy, że kodeks pracy pojęcia tego nie definiuje. W orzecznictwie wskazuje się, że częścią zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p. jest to taki zespół składników zakładu, który może być potraktowany jako placówka zatrudnienia dla pracowników którzy w niej lub dzięki niej wykonują pracę, i która w sama w sobie umożliwia dalsze wykonywanie przez nich pracy. O pojęciu części zakładu pracy, podobnie jak o pojęciu zakładu pracy według art. 23¹ k.p., decydują te elementy – materialne lub niematerialne – które stwarzają możliwość wykonywania pracy przez zatrudnionych pracowników, a zatem powodują, że stanowi on placówkę zatrudnienia i które w przypadku ich przejęcia przez inny podmiot (innego pracodawcę), umożliwiają dalsze prowadzenie dotychczasowej lub podobnej działalności i w związku z tym kontynuację pracy pracowników związanych z tą częścią zakładu. Z reguły część zakładu pracy, podobnie jak zakład pracy, jest zorganizowanym kompleksem składników materialnych i niematerialnych (rzeczowych, osobowych, określonej organizacji, zadań związanych z funkcjonowaniem jednostki itp.), przeznaczonych do realizacji określonych celów pracodawcy. W przypadku części zakładu pracy cele te najczęściej nie są tożsame z ogólnym celem całego zakładu, lecz mają charakter pomocniczy, np. prowadzenie stołówki należącej do przedsiębiorstwa, lub cząstkowy, np. prowadzenie warsztatów szkolnych zespołu szkół technicznych.

Najczęściej, co jest pewnym uproszczeniem, pojęcie części zakładu pracy identyfikuje się z tymi składnikami zakładu pracy, które w głównej mierze umożliwiają jej pełnienie funkcji placówki zatrudnienia. Mogą to być elementy materialne (rzeczowe), jak w podanych wyżej przykładach, lub niematerialne, jak pewne zadanie lub zadania np. zadanie szkoły podstawowej prowadzenia przygotowania przedszkolnego dzieci, sprzedaż samochodów, catering szpital (tak SN w uzasadnieniu wyroku z dnia 29 listopada 2005 r. II PK 391/04, por. także wyrok SN z dnia 20 listopada 1996 r. (...) 21/96).

Również dyrektywa Rady 2001/23/WE w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów nie wprowadza definicji części zakładu pracy, choć się nią posługuje. Wprowadza natomiast dodatkowe pojęcie – jednostki gospodarczej, stwierdzając, że przejęcie następuje wtedy, kiedy przejmowana jest jednostka gospodarcza, która zachowuje swoją tożsamość, oznaczającą zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej, bez względu na to, czy jest to działalność podstawowa, czy pomocnicza (art. 1 ust. 1 lit. B). Zatem prawodawca europejski podkreśla, że nie każde przejęcie np. części majątku skutkuje przejściem zakładu pracy (nie każda część majątku stanowi część zakładu pracy). Tylko przejęcie jednostki gospodarczej wywołuje taki skutek, przy czym, posługując się tym pojęciem, akcentuje znaczenie „tożsamości” jednostki rozumianej jako zorganizowane połączenie zasobów, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej. Uwzględniając powyższe można przyjąć, że przyjęta w polskim orzecznictwie definicja części zakładu pracy jako „placówki zatrudnienia” odpowiada pojęciu jednostki gospodarczej, którą posługuje się dyrektywa (zorganizowane połączenie zasobów, które umożliwia wykonywanie pracy).

Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu wyrażone w wyroku z dnia 29.06.2012 r. (VII Pa 144/12), w sprawie, której rozstrzygnięcie w przeważającej części zapadło na podstawie tych samych ustaleń faktycznych. Analiza zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego uzasadnia bowiem zdaniem Sądu Rejonowego tezę, iż przejście powodów – pracowników spółki (...) sp. z o.o. w M. - przez stronę pozwaną (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w M. na podstawie art. 23¹ k.p. nigdy nie nastąpiło. W dniu 30.08.2011 r., na skutek odmowy wydania przez pracodawcę powodów (...) sp. z o.o. dzierżawionych przez nią ruchomości, będących własnością zadłużonego (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, doszło bowiem jedynie do zajęcia części tych ruchomości, jako stanowiących przedmiot zastawu rejestrowego. Fakt ten nie miał wpływu na stosunek pracy łączący (...) Sp. z o.o. w M. z powodami i nie doprowadził do przejścia powodów jako pracowników spółki (...) Sp. z o.o. przez stronę pozwaną w trybie art. 23¹ k.p. Pozwany Syndyk nie objął bowiem z mocy prawa majątku firmy (...) Sp. z o.o. w M., ale majątek Spółki (...) sp. z o.o. w M., którego powodowie nie byli pracownikami.

Po pierwsze podkreślić należy, że pozwany objął w zarząd jedynie niektóre ruchomości określone postanowieniem sędziego-komisarza, nie doszło do objęcia w zarząd żadnych nieruchomości oraz innych składników, w szczególności półproduktów, know-how, bazy klientów i kontrahentów, receptur. Wynika to wprost z dokumentów zebranych w niniejszej sprawie, między innymi umowy dzierżawy i umów poddzierżawy. Niewątpliwym jest, że już samo postanowienie sędziego-komisarza nie obejmowało swoją treścią wszystkich elementów składających się na zakład we W.. Zajęte niekompletne linie produkcyjne nie stanowiły w ocenie Sądu Rejonowego gospodarczej całości, podlegającej przejściu na inny podmiot. Oczywistym jest, że na niekompletnych liniach produkcyjnych nie mogła być prowadzona działalność gospodarcza przez pozwanego. Z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika, że Syndyk strony pozwanej nie władał nieruchomościami i innymi składnikami, w tym półproduktami, niezidentyfikowanymi elementami ruchomości, know-how, receptur, baz klientów i kontrahentów, choć fakt zamknięcia hal przez Syndyka celem zabezpieczenia linii, mógł być przyczyną przyjęcia przez powodów błędnych założeń co do składników majątkowych objętych zajęciem.

Zdaniem Sądu Rejonowego nie sposób przyjąć, by możliwe było prowadzenie jakiegokolwiek działalności i świadczenie pracy przez pracowników w oparciu o niekompletne linie produkcyjne, bez prawa do korzystania z nieruchomości, na których są one posadowione i faktycznego władztwa nad nimi. Jak wynika z materiału dowodowego sprawy, prowadzenie działalności przez syndyka (...) Sp. z o.o. nie było możliwe, gdyż syndyk nie miał dostępu ani prawa do korzystania z produktów i półproduktów, receptur i know-how (...) Sp. z o.o., która zresztą nie była i nie jest podmiotem w upadłości.

Po wtóre, w świetle definicji „części zakładu pracy” nie sposób zdaniem Sądu Rejonowego przyjąć, by ruchomości produkcyjne wskazane w postanowieniu z dnia 22 lipca 2011 r., czy tym bardziej ruchomości faktycznie przejęte przez syndyka w stanie niekompletnym i zakresie węższym niż w postanowieniu w związku z niemożnością ich pełnej identyfikacji, czyli niekompletne linie produkcyjne, bez nieruchomości, w których się znajdowały, mogły być uznane za część zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ § 1 k.p. W postanowieniu jest mowa co prawda o „całości gospodarczej”, zdaniem Sądu chodzi jednak o całość linii, co nie jest tożsame z pojęciem części zakładu pracy. Określone postanowieniem czy przejęte przez syndyka linie produkcyjne nie stanowią ani nie mogą stanowić w przyszłości kompleksu składników materialnych i niematerialnych (rzeczowych, osobowych, określonej organizacji, zadań) umożliwiającego prowadzenie działalności gospodarczej. Ponadto, jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy we Wrocławiu w uzasadnieniu powołanego wyżej wyroku, linie produkcyjne oderwane od nieruchomości nie posiadają żadnej autonomii gospodarczej.

Co więcej - nawet gdyby stwierdzić że linie faktycznie objęte przez syndyka lub nawet wymienione w postanowieniu z dnia 22 lipca 2011 r. stanowiły jednostkę gospodarczą – do czego w niniejszej sprawie nie ma zdaniem Sądu Rejonowego podstaw, choćby z powodu zajęcia linii bez nieruchomości, na której były posadowione (bez półproduktów, kontraktów, kontaktów z klientami itp., a ponadto bez celu prowadzenia działalności gospodarczej) – to nie oznaczałoby to jeszcze, że doszło do przejścia zakładu pracy ani jego części. Trzeba bowiem podkreślić,

że w świetle powołanej wyżej dyrektywy nawet przejście jednostki gospodarczej skutkuje przejściem pracowników wyłącznie wtedy, gdy jednostka po przejściu zachowuje swoją tożsamość.

Kryteria, na podstawie których stwierdza się, czy przedsiębiorstwo zachowało swoją tożsamość, zostały ustalone w orzecznictwie przez Trybunał Sprawiedliwości. Należy powtórzyć stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu wyrażone w powołanym wyżej wyroku, że szczególne znaczenie ma w tej kwestii orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie S. (wyrok z dnia 18 marca 1986 24/85), w którym Trybunał sformułował katalog przesłanek, jakie należy mieć na uwadze, oceniając, czy doszło do przejścia przedsiębiorstwa. Według Trybunału trzeba ocenić typ przedsiębiorstwa lub zakładu, czy zostały przeniesione składniki materialne takie jak budynki i ruchomości, wartość składników niematerialnych w chwili przejścia, czy większość pracowników została przejęta przez nowego pracodawcę oraz czy została przejęta obsługa klientów przedsiębiorstwa. Przede wszystkim zaś w świetle orzecznictwa ETS zachowanie tożsamości przedsiębiorstwa następuje wówczas, gdy kolejny pracodawca kontynuuje działalność swego poprzednika. Nawet jednak w takim przypadku badany jest stopień podobieństwa między działalnością prowadzoną przed i po przejściu przedsiębiorstwa. W sprawach V. (wyrok z dnia 10 grudnia 1998 r. C – 127/96) i H. (wyrok z dnia 10 grudnia 1998 r. C-173/96) Trybunał Sprawiedliwości przyjął, że ustalenie, czy nastąpiło przejście przedsiębiorstwa następuje w dwóch etapach. Najpierw konieczne jest ustalenie, czy istnieje jednostka gospodarcza rozumiana jako zorganizowana grupa osób i aktywów umożliwiających działalność ekonomiczną, która ma na celu wykonanie określonego zadania i dopiero po pozytywnej odpowiedzi na to pytanie należy ocenić, opierając się na kryteriach wypracowanych w orzecznictwie, czy zachowało ono swoją tożsamość, a w konsekwencji, czy nastąpiło jej przejście. Analiza wskazanych spraw prowadzi do wniosku, że przedsiębiorstwo zachowuje tożsamość w sytuacji, gdy nowy pracodawca kontynuuje działalność swego poprzednika.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego początkowo kładziono szczególny nacisk na przejście zakładu pracy w znaczeniu przedmiotowym, marginalizując problem zachowania tożsamości zakładu pracy (zob. wyrok SN z dnia 29 sierpnia 1995 r., I PRN 38/95; wyrok z dnia 03 czerwca 1998 r., I PKN 159/98), ówczesny pogląd spotkał się jednak z krytyką, wskazującą na okoliczność, że do przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p. nie wystarczy przejście majątku dotychczasowego pracodawcy. Konieczne jest bowiem również, aby na bazie przejętego majątku pracownicy przejmowanego zakładu mogli na rzecz nowego pracodawcy świadczyć pracę dotychczasową lub podobnego charakteru. Jeżeli nabywca nie kontynuuje działalności zakładu, to należy przyjąć, że nabył on tylko pewien obiekt a nie zakład pracy w rozumiany jako samoistna całość (tak Z. Hajn glosa do wyroku I. Twardowska-Mędrak „Przejście zakładu pracy na innego pracodawcę”, LEX 2011). Obecnie Sąd Najwyższy nawiązuje do kryterium tożsamości jednostki gospodarczej, przyjmując, że nie dochodzi do przejścia części zakładu pracy w sytuacji, gdy po przejściu nie zostaje zachowana „tożsamość” jednostki gospodarczej (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 13 kwietnia 2010 r. I PK 210/09).

Odnosząc powyższe rozważania do stanu faktycznego będącego przedmiotem niniejszej sprawy należy stwierdzić, że przejmując władztwo nad niektórymi rzeczami będącymi przedmiotem zastawu (liniami produkcyjnymi), z uwagi na fakt, że celem objęcia władztwa jest wyłącznie ich sprzedaż, a nie kontynuowanie (nawet czasowe) działalności gospodarczej, strona pozwana - Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej nie zachował i nie zachowa „tożsamości” jednostki gospodarczej. W konsekwencji nie doszło do przejścia zakładu pracy ze skutkiem przewidzianymi w art. 23¹ § 1 k.p.

Celem art. 23¹ k.p. jest ochrona pracowników przed utratą miejsc pracy oraz pogorszeniem warunków zatrudnienia w sytuacji, gdy następcą prawnym dotychczasowego pracodawcy, przejmujący zakład pracy lub jego część prowadzi nadal taką samą lub podobną działalność, z czego wynika możliwość dalszego zatrudnienia pracowników (por. uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 19 sierpnia 2004 r., I PK 489/03). Uznanie, że przejście przez syndyka składników ruchomych przedsiębiorstwa wyłącznie w celu sprzedaży skutkuje przejściem pracowników tego przedsiębiorstwa do nowego zakładu pracy, oznaczałoby zaprzeczenie ochronnemu charakterowi art. 23¹ k.p., skoro w interesie pracowników, w takiej sytuacji, leży raczej pozostanie u dotychczasowego pracodawcy, które daje możliwość

lub co najmniej szansę kontynuowania stosunku pracy (na innym stanowisku, w innym miejscu, na bazie innego majątku należącego do pracodawcy lub majątku, z którego pracodawca ten ma prawo korzystać).

W związku z powyższym należy również przypomnieć o treści art. 327 i art. 330 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze (tj. Dz.U. z 2009 r., Nr 175, poz. 1361 z późn. zm.). Zgodnie z art. 327 ust 2 tej ustawy jeżeli zastawnik nie skorzysta z prawa zaspokojenia się z przedmiotu zastawu w określonym przez sędziego komisarza terminie, osoba, u której znajduje się rzecz obciążona zastawem jest obowiązana wydać ją syndykowi. Po przekazaniu przedmiotu zastawu syndyk dokonuje jego sprzedaży. Natomiast w świetle art. 330 ust. 1 i 2 powołanej ustawy jeżeli przedmiot obciążony zastawem rejestrowym jest składnikiem przedsiębiorstwa upadłego i jego sprzedaż wraz z przedsiębiorstwem może być korzystniejsza niż oddzielna sprzedaż przedmiotu zastawu, przepisów art. 327 nie stosuje się. W takim przypadku przedmiot obciążony zastawem sprzedaje się wraz z przedsiębiorstwem. Sąd Rejonowy podziela stanowisko Sądu Okręgowego we Wrocławiu wyrażone w uzasadnieniu w/w orzeczenia, że ocena, czy sprzedaż przedmiotu zastawu wraz z przedsiębiorstwem może być korzystniejsza niż oddzielna sprzedaż przedmiotu zastawu, która to kwestia jest przesłanką wyłączenia prawa zastawnika do zaspokojenia się z przedmiotu zastawu w drodze jego sprzedaży przez notariusza lub komornika, podlega ocenie sędziego-komisarza (tak też A. Jakubecki w A. Jakubecki, F. Zedier „Prawo upadłościowe i naprawcze. Komentarz” LEX 2011 – komentarz do art. 330). Skoro zatem w niniejszej sprawie sędzia-komisarz zastosował konstrukcję przewidzianą w art. 327 ustawy, wyznaczając Bankowi termin do skorzystania z prawa przejęcia na własność przedmiotów zastawu, oznacza to, że w jego ocenie nie ma zastosowania art. 330 ustawy. Tym samym sprzedaż przedmiotu zastawu nastąpi niezależnie od sprzedaży przedsiębiorstwa upadłego. Oznacza to, że nawet, jeżeli przedmiot zastawu zostanie sprzedany jednocześnie z przedsiębiorstwem, to nie zmieni to trybu jego sprzedaży tj. jako niezależnego od przedsiębiorstwa na podstawie art. 327 ustawy. Przejęte przez syndyka przedmioty zastawu, w świetle oceny dokonanej przez sędziego-komisarza, będą zatem traktowane jako podlegające sprzedaży odrębnie, objęte odrębnym planem, nie zaś jako składniki przedsiębiorstwa. Nie ulega zatem wątpliwości, że do momentu sprzedaży ruchomości te nie będą służyły prowadzeniu działalności gospodarczej.

Ponadto trzeba wskazać, że kontynuowanie działalności upadłego przez syndyka ma na gruncie przepisów prawa upadłościowego charakter wyjątkowy. Zgodnie z art. 312 ust 1 ustawy prowadzenie przedsiębiorstwa upadłego jest dopuszczalne tylko, gdy istnieje możliwość zawarcia układu z wierzycielami lub możliwa jest sprzedaż przedsiębiorstwa upadłego w całości lub jego zorganizowanych części. Celem zaś działań syndyka jest, zgodnie z przepisami ustawy, jedynie odzyskanie majątku spółki, spieniężenie go, a następnie zaspokojenie wierzycieli. Cel upadłości obejmującej likwidację majątku upadłego jest bowiem realizowany w drodze spieniężenia masy upadłości. W tym przypadku, inaczej niż przy upadłości z możliwością zawarcia układu, postępowanie upadłościowe nie służy kontynuacji działalności gospodarczej (dalszemu prowadzeniu przedsiębiorstwa dłużnika). Zaspokojenie wierzycieli następuje tu bowiem nie z dochodów, które przynosi przedsiębiorstwo, lecz z pieniędzy, które uzyskuje się przez jego sprzedaż lub likwidację jego składników. Jeżeli dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa miałoby opóźnić proces likwidacji masy, to czynność tę należałoby uznać za sprzeczną z naturą postępowania upadłościowego obejmującego likwidację majątku dłużnika.

Odnosząc się do kwestii przejścia zakładu pracy lub jego części na nowego pracodawcę trzeba też wspomnieć, że zgodnie z art. 5 ust. 1 Dyrektywy 2001/23/We przepisy dotyczące przejścia zakładu pracy nie mają zastosowania do jakiegokolwiek przejścia przedsiębiorstwa, zakładu lub części przedsiębiorstwa lub zakładu, jeżeli wobec zbywającego prowadzone jest postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie, wszczęte w celu likwidacji aktywów zbywającego i jeżeli znajduje się on pod nadzorem właściwego organu publicznego. Prawo polskie nie zawiera przy tym dyrektywy odmiennej, tj. nakazującej stosowanie konstrukcji przejścia zakładu pracy w powyższych przypadkach. Skoro zatem art. 5 dotyczący przedsiębiorstwa prowadzonego przez upadłego, dopuszcza wyłączenie przepisów dotyczących przejścia zakładu pracy wobec nabywcy przedsiębiorstwa upadłego, to tym bardziej brak jest podstaw do przyjęcia, że przejmującym zakład pracy mógłby być syndyk, który w tej sytuacji miałby działać sprzecznie z głównym celem postępowania upadłościowego.

Wymaga oceny, czy na gruncie polskiego prawa upadłościowego można mówić o wyłączeniu przepisów dotyczących przejścia zakładu pracy na nowego pracodawcę. Sąd Najwyższy co prawda nie wykluczył, że także w przypadku sprzedaży dokonanej w ramach toczącego postępowania upadłościowego dochodzi do przejścia zakładu pracy (por. wyrok z dnia 03 grudnia 2010 r. I PK 101/10), należy jednak zauważyć, że orzeczenie to, podobnie jak inne dotychczasowe orzeczenia związane z kwestą transferu w postępowaniach upadłościowych, zapadło w innym stanie faktycznym od stanu faktycznego przedmiotowej sprawy, tj. w sytuacji dotyczącej pracowników upadłego (nie zaś innego podmiotu) oraz bezpośrednio nabywcy majątku upadłego. W uzasadnieniu zaś powołanego wyroku Sąd Najwyższy wyraźnie dostrzegł problemy i wątpliwości mogące powstać nie tylko na gruncie krajowego prawa upadłościowego, ale także regulacji prawa europejskiego, min. art. 5 ust 1 Dyrektywy 2001/23/WE. Z uwagi jednak na fakt że w skardze kasacyjnej nie wskazano konkretnych przepisów postępowania upadłościowego, które mogłyby zostać naruszone przy przyjęciu, że doszło do przejścia zakładu pracy w rozumieniu art. 23¹ k.p., a nie jest rolą Sądu Najwyższego poszukiwanie właściwej podstawy prawnej (naruszenie konkretnego przepisu) dla uzasadnienia trafności zarzutów sformułowanych przez stronę w skardze kasacyjnej to Sąd Najwyższy, będąc związany podstawami skargi kasacyjnej nie rozważał problemów, które mogą powstać w tym zakresie.

Natomiast analizując przepisy ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze trzeba wskazać, że zgodnie z art. 317 ust 2 nabywca składników przedsiębiorstwa upadłego nabywa je w stanie wolnym od obciążeń i nie odpowiada za zobowiązania upadłego. Unormowanie to jest wyrazem ogólnej reguły obowiązującej w postępowaniu upadłościowym, że nabycie przedmiotów majątkowych w tym postępowaniu jest nabyciem pierwotnym. Istotą postępowania upadłościowego toczącego się w celu likwidacji majątku upadłego jest likwidacja składników majątku upadłego celem rozdzielenia pozyskanych środków pomiędzy wierzycieli. Dla realizacji tego celu ustawodawca zdecydował o zastosowaniu rozwiązania analogicznego ze sprzedażą egzekucyjną - czyli zasadą sprzedaży bez obciążeń. Z punktu widzenia ekonomicznego kontynuacja stosunku pracy stanowi bardzo istotne obciążenie majątku i bez wyjątku tak traktowane jest w praktyce obrotu przez inwestorów. Przyjęcie, iż sprzedaż w postępowaniu upadłościowym wiąże się z przejęciem przyszłych zobowiązań względem pracowników w trybie art. 23¹ k.p. prowadziłoby do tak istotnego spadku efektywności tych postępowań, że z celowościowego punktu widzenia nie może zostać zaakceptowane.

Przepis art. 23¹ k.p. wprost zakazuje wypowiedziania przejmowanym pracownikom umów o pracę z powodu transferu. Przyjęcie zatem, że strona pozwana - Syndyk masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej - miałby przejmować pracowników (...) Sp. z o.o. tylko w celu rozwiązania z nimi umów o pracę, w związku z faktem, że nie mogą oni zostać lub przejść wraz z majątkiem upadłego przez ewentualnego nabywcę jest zatem niedopuszczalne.

Skoro przejęcie pracowników stoi w oczywistej sprzeczności z pierwotnym charakterem nabycia przedsiębiorstwa, to właściwym jest zdaniem Sądu przyjęcie, że w przypadku sprzedaży przedsiębiorstwa w ramach postępowania upadłościowego wyłączony jest skutek przewidziany w art. 23¹ § 1 i 2 k.p.

Powyższe rozważania, wskazujące na liczne problemy dotyczące konstrukcji przejścia zakładu pracy w ramach postępowania upadłościowego, dodatkowo wskazują na potrzebę odmiennego traktowania przejęcia składników majątkowych przez syndyka, z uwagi na cel i charakter tego postępowania.

W świetle powyższego należy podzielić stanowisko strony pozwanej, że w ustalonym stanie faktycznym sprawy brak jest przekonujących argumentów przemawiających za tym, że przejęte przez syndyka ruchomości stanowią jednostkę gospodarczą - część zakładu pracy. Dla oceny, że mamy do czynienia z częścią zakładu pracy nie wystarczy bowiem ustalenie, że dane ruchomości mogą służyć prowadzeniu działalności gospodarczej - upraszczając, takiej działalności mogą przecież służyć poszczególne narzędzia - ale niezbędne jest również ustalenie, że stanowią one placówkę zatrudnienia, czyli pewien kompleks składników majątkowych i niemajątkowych, którego celem jest prowadzenie działalności gospodarczej. Przypadek taki zaś w niniejszej sprawie nie zachodzi.

Nawet przy założeniu, że objęte przez syndyka ruchomości - niekompletne linie produkcyjne - stanowią część zakładu pracy lub zakład pracy, nie doszło w ocenie Sądu Rejonowego do ich przejścia w rozumieniu art. 23¹ k.p., brak jest

bowiem tożsamości przejętej jednostki gospodarczej. Brak ten wynika nie tylko z okoliczności faktycznych, ale także prawnych, wynikających z celu jaki przyświeca postępowaniu upadłościowemu, w tym w szczególności art. 327 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze oraz zastawu rejestrowego. Skoro syndyk w oparciu o przejęte ruchomości czy nawet nieruchomości nie prowadzi i nie będzie prowadził jakiejkolwiek działalności gospodarczej, to stwierdzenie, że w okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy doszło do przejścia pracowników, stanowiłoby zaprzeczenie nie tylko ochronnego charakteru art. 23¹ k.p., ale również celu postępowania upadłościowego.

Reasumując stwierdzić należy, że powodowie nigdy nie stali się pracownikami strony pozwanej – Syndyka masy upadłości (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej i już z tej przyczyny ich roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za czas pozostawania w gotowości do pracy nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie powodowie nie domagali się ustalenia istnienia stosunku pracy ani ze stroną pozwaną, ani z (...) sp. z o.o., wskazali jednak jednoznacznie, że w ich ocenie ich pracodawcą została na skutek przejęcia dokonanego w dniu 30.08.2011 r. w trybie art. 23¹ k.p. w stronę pozwaną i żądali zasądzenia na ich rzecz od strony pozwanej wynagrodzenia za pozostawanie w gotowości do pracy za okres od września 2011 r. do lutego 2012 r.

Przepis art. 80 k.p. stanowi, że wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną, za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią. W prawie pracy występują sytuacje, których mimo niewykonania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia. Ryzyko gospodarcze oraz socjalne w stosunkach pracy obciąża pracodawcę, co powoduje, że w owych sytuacjach, mimo że pracownik nie świadczył pracy, pracodawca jest obowiązany do wypłacenia mu wynagrodzenia jak za pracę wykonaną. Nie świadczenie pracy, mimo gotowości do niej pracownika (zdolność do świadczenia pracy), może być wywołane przyczynami leżącymi po stronie pracodawcy: przestój, którego powodem jest brak surowca, brak narzędzi, brak właściwej organizacji procesu pracy, niesprawność sprzętu, ryzyko gospodarcze pracodawcy.

Zgodnie zaś z art. 81. § 1 k.p., pracownikowi za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagradzania - 60% wynagrodzenia. W każdym przypadku wynagrodzenie to nie może być jednak niższe od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów.

Gotowość do pracy w rozumieniu art. 81 § 2 k.p. występuje jedynie podczas istnienia wiążącego strony stosunku pracy, w razie powstania przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy w określonym w umowie czasie i miejscu pracy, umożliwiających pracownikowi jej wykonywanie, gdy jednocześnie pozostaje on zgodnie z art. 128 § 1 k.p. do dyspozycji pracodawcy w zakładzie pracy lub innym umówionym z nim miejscu.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że powodowie nie pozostawali w stosunku pracy ze stroną pozwaną. A zatem nie pozostawali od dnia 31 sierpnia 2011 r. w gotowości do pracy na rzecz strony pozwanej. Żądanie powodów o wynagrodzenie z tytułu gotowości do pracy skierowane przeciwko stronie pozwanej, jako bezzasadne, podlegało zatem oddaleniu.

Przepis art. 22 k.p. stanowi, że przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Podstawowym obowiązkiem pracodawcy jest zatem zapewnienie możliwości świadczenia pracy pracownikowi, a minimalna staranność obciążająca każdego pracodawcę obejmuje obowiązek zorganizowania pracy zatrudnionym pracownikom. Pracodawca nie może przerzucać powinności zapewnienia pracy na inne podmioty, nie pozostające w żadnym stosunku zobowiązaniowym z pracownikami.

W przedmiotowej sprawie uznać należy za niewątpliwie, że pracodawcą powodów w okresie po 30 sierpnia 2011 r. pozostawała nadal (...) Sp. z o.o. w M.. Syndyk masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w M. nie prowadził działalności produkcyjnej zarówno w zakładzie we W. jak i M. i nie przejął funkcji i celów działalności (...) Sp. z o.o. Zajmując część nieruchomości dzierżawionych przez (...) sp. z o.o., a stanowiących własność (...) sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, w postaci niekompletnych i nie stanowiących w żadnym razie części zakładu pracy linii produkcyjnych, nie miał potrzeby ani możliwości i nie dokonał przejęcia pracowników (...) Sp. z o.o. Spółka ta nadal działa w obrocie gospodarczym i po zajęciu wykorzystywanych przez nią ruchomości przez Syndyka, była jako pracodawca zobowiązana do zapewnienia miejsca świadczenia pracy pracownikom, z którymi nie rozwiązała stosunku pracy. W szczególności miejsca te mogła zapewnić przez dokonanie zakupu lub wdzierżawienie od innych podmiotów niezbędnych ruchomości.

Na marginesie zauważyć należy, że wynagrodzenie za pozostawanie w gotowości do pracy jest nie jest należne pracownikom w każdym przypadku niedopuszczenia ich do pracy przez pracodawcę. Oczekiwanie pracownika na wezwanie go przez pracodawcę do wykonywania pracy nie oznacza gotowości do pracy w rozumieniu art. 81 § 1 KP, jeżeli takiego zachowania pracownika nie usprawiedliwiają okoliczności sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 maja 1999 r., I PKN 60/99). Faktyczna likwidacja spółki i zaprzestanie jej działalności jako zakładu pracy wyklucza możliwość powoływania się pracownika na jego gotowość do pracy - art. 81 § 2 KP (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 października 1997 r., I PKN 280/97). Nawet gdyby zatem doszło do przejęcia powodów przez stronę pozwaną, zasadność ich roszczeń wymagałaby dalszego rozważenia nie tylko co do wysokości (art. 81 k.p.), ale w pierwszej kolejności co do zasady. W ocenie Sądu Rejonowego twierdzenie powodów, że przez pół roku pozostawali w gotowości do pracy pomimo zaprzestania działalności zakładu i jednoznacznego stwierdzenia przez stronę pozwaną, że nie jest ich nowym pracodawcą, nadal podlegałoby oddaleniu – zdaniem Sądu Rejonowego w przypadku dojścia do przejęcia powodów przez stronę pozwaną w trybie art. 23¹ k.p., powodom mogłyby ewentualnie przysługiwać roszczenia z tytułu niezgodnego z prawem rozwiązania umowy bez wypowiedzenia.

W konsekwencji powyższych rozważań, na podstawie powołanych przepisów, Sąd w pkt 1 wyroku oddalił powództwo.

W pkt II sentencji wyroku Sąd na podstawie art. 102 k.p.c. odstąpił od obciążenia powodów kosztami procesowymi poniesionymi przez stronę pozwaną. Sąd miał na uwadze duży poziom skomplikowania niniejszej sprawy i sprzeczne wyroki sądów wydawane początkowo w sprawach o tożsamym stanie faktycznym, a także fakt, iż powodowie z dnia na dzień pozostali pozbawieni możliwości świadczenia pracy, zaś ich rzeczywisty pracodawca (...) sp. z o.o. wprowadził ich w błąd co do przejęcia ich przez nowego pracodawcę - stronę pozwaną.

W pkt III sentencji wyroku nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd Rejonowy na podstawie art. 113 ust. 1 u.k.s.c. obciążył Skarb Państwa, mając na uwadze, że zgodnie z dyspozycją art. 98 k.p.c. nie ma podstaw do obciążenia kosztami sądowymi i strony wygrywającej sprawę – w niniejszej sprawie strony pozwanej, zaś powodowie byli zwolnieni od kosztów sądowych z mocy ustawy.